

Mesiac

január - jún

Rok 2013

Časopis obcí Bošáca a Zemianske Podhradie

OBSAH ČÍSLA:

Z činnosti OZ	2 - 3
Osobnosti	4, 9-10
Hobby	5
História	6 - 9
Príroda a zdravie	17
Kultúra	12 - 20
Sport	21 - 22
Z obecnej matriky	23 - 24

Nechod
tadiať,
kde je cesta.

Vykroč tam,
kde cesty
niet
a zanechaj
stopu.

F. Bacon

PRAHEN

Region Tour Expo

Mikroregión Bošáčka mal svoj prezenčný stánok na 2. ročníku Výstavy cestovného ruchu regiónov SR a ČR v Trenčíne v dňoch 17.-19. mája 2013. V stánku sme ponúkali chlieb so slivkovým lekvárom, tradičné destiláty Bošáce a prezenčné materiály o Mikroregióne Bošáčka. Výstavu pripravili zamestnanci obecného úradu v Bošáci a dobrovoľníci z obce. V nedeľu sme pre návštěvníkov usporiadali tradičnú dedinskú zabíjačku a na počúvanie zahrála a zaspievala dychová hudba Bošáčanka. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli prezentáciou pripraviť a všetkým, ktorí boli reprezentovať náš mikroregión na tejto výstave. Náš stánok mal veľký úspech.

Čo nás čaká v najbližšom období...

13.7.2013	Futbalový turnaj o pohár starostov Bošáckej doliny v Zem. Podhradí
20.7.2013	2. ročník hasičskej súťaže o pohár starostu obce Bošáca, 8. kolo ZSHL v Bošáci
11.8.2013	Hasičská súťaž Zabudíšová
17.-18.8.2013	Bošácke hody
7.9.2013	Slovácka jaternica, Březová

Maroš Bango

Nevidiaci spevák Maroš Bango so sprivedným slovom svojej manželky Sašky, odspieval nádherný koncert v kultúrnom dome v Bošáci dňa 26. mája 2013. Na konci zaspieval vlastné piesne a piesne od spevákov: Luciano Pavarotti, Andrea Boeelli, Karel Gott a Karol Duchoň. Piesne boli doplnené vtipným rozprávaním a imitáciou známych osobností. Ďakujeme za krásny kultúrny zážitok a firme Mik-Mix Bošáca za ozvučenie koncertu.

vystúpil aj v Bošáci

Vážení spoluobčania,

po dlhšej dobe sme pre vás znova pripravili ďalšie číslo časopisu Prameň. Od toho posledného nám pretieklo veľa vody v potoku a sme všetci radi, že len v potoku a nie mimo, tak ako tomu bolo v iných častiach Slovenska a Európy. Modlime sa a prajme si, aby nás povodeň nepostihla. Tak ako oheň, aj voda je dobrým sluhom, ale zlým pánom. Všetkým postihnutým povodňami 2013 prajeme, aby sa ich životy čo najskôr prinavráteli do bežných koľají.

Tak ako nám pretieklo veľa vody od posledného čísla, udialo sa aj mnoho pekných a zaujímavých akcií v našej obci. Nechcem sa rozpisovať, čo všetko krásne sa udialo, aby som na niečo nezabudol a niekomu tak neukrividil. Chcem len všetkým, ktorí sa podieľali na obecných akciách najrôznejšieho druhu, alebo na akciách neobezených, avšak pre občanov obce Bošáca za nás všetkých srdečne podčakovat'. **ĎAKUJEME!**

V dnešnom článku chcem opísať situáciu, ktorá našu obec stretla. Vďaka ktorej sme boli aj v TV a v dôsledku ktorej bola voľba hlavného kontrolora divadlom. Áno jedná sa o vydržanie pozemkov pod ihriskom a tiež voľby kontrolora. Takže pekne po porade.

V roku 1996 požiadala rodina Kadlecová TJ Bošáca o uzavorenie nájomnej zmluvy na pozemok pod ihriskom v Bošáci. TJ odkázala rodinu Kadlecovú obrátiť sa v tejto veci na obec, čo rodina Kadlecová aj urobila. V januári 1997 došlo k vydržaniu pozemkov v prospech obce Bošáca. Toto bolo v tej dobe možné, ak pred notárom traja ľudia prehlásili, že ten v koho prospach sa vydržuje pozemok, tento pozemok užíva a nie sú známi vlastníci pozemku. Starosta obce v tej dobe a ďalší dva občania pred notárom prehlásili, za prvé, že obec pozemok užíva, čo bola pravda a za druhé, že nie sú známi vlastníci pozemkov, čo nebola pravda a minimálne starosta v tej dobe o tom vedel. Rodina Kadlecová, respektive Bradáčova a Staňákova sa o vydržaní dozvedeli až pri dedičskom konaní po nebohom p. Kadlecovi. Keďže nenašli spoločnú reč s obcou v mimosúdnom vyrovnaní, obrátili sa na súd. Nakol'ko poškodené rodiny dokázali pred súdom, že v momente vydržania sa hlásili k svojim pozemkom a minimálne v tej dobe starosta o tom vedel, súd rozhadol v ich prospech a pozemky

im vrátil rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste n. V. dňa 19.8.2010. O týchto konaní súd rozhadol samostatným uznesením dňa 6. decembra 2010. Keďže bolo po voľbách a peniaze sa minuli na odmeny na konci roka, podala obec 20.12.2010 odvolanie proti uzneseniu na Krajský súd v TN. Ten uznesením z 31. januára 2013 potvrdil uznesenie Okresného súdu v NMnV. Proti tomuto uzneseniu nebolo možné sa odvolať. Obec zaplatila náhradu troy konania poškodeným vo výške 2769,71-€ a troy konania štátu vo výške 1004,68-€. Obec teda vrátila pozemky majiteľom a navyše zaplatila náhradu troy konania celkovej sume 3774,39-€. Bývalý starosta obce v súčasnosti argumentoval, že na vydržanie mal zvolenie zastupiteľstva, čo nie je pravda. V zápisniciach z OZ sa nič také nespomína, čo je možné si overiť osobne na obecnom úrade, alebo na internetovej stránke obce kde sú zápisnice zverejnené. Mám za to, že bývalý starosta spôsobil obci škodu a ako starosta obce som na OZ navrhhol, aby sme sumu za náhradu troy konania vymáhali v mimosúdnom vyrovnaní od bývalého starosta. OZ však prijalo uznesenie, že je potreba preveriť zavinenie bývalého starosta. Myslim si, že toto bolo dokázané už výrokom súdu o vrátení pozemkov. V súčasnosti prebieha vyšetrovanie, či bývalý starosta zneužil právomoc verejného činiteľa. Áno, je to smiešne. Aj tento prípad dokazuje „dokonalosť“ nášho súdneho systému. Pre obec to dnes znamená, že sme zaplatili náhradu troy konania, vrátili pozemky majiteľom a sme vlastne na začiatku. Obec sa snaží o nájdienie spoločnej reči s majiteľmi. Pani Bradáčova požaduje od obce 100,-EUR mesačne ako nájom za svoju časť pozemku, i keďže to verejný priestor využívaný všetkými občanmi. Obec jej navrhla odkúpenie za trhovú cenu, alebo výmenu za iné pozemky čo odmietla. Neostáva nič iné len ďalej jednať. Ak nedôjde k dohode, budeme sa musieť znova obrátiť na súd. V tomto prípade o určenie výšky nájmu a tiež ako ďalej, keďže obec nechce a nebude platiť za miesto, ktoré nevyužíva komerčne, ale ako verejne prospěšnú stavbu slúžiacu pre všetkých občanov. Chcem zdôrazniť, že starosta ani obec nespochybňuje vlastníctvo pani Bradáčovej, Staňákovej a Kadlecovej, ale treba si uvedomiť, že niekoľko desaťročí je na pozemkoch ihrisko a ja ako starosta a ani občania nemôžeme dnes

za to, že tam to ihrisko je a boli by sme radi ak by tam aj zostalo.

Nuž a do tohto všetkého sa konala voľba hlavného kontrolora obce. Do tejto sa prihlásil aj bývalý starosta obce p. Kochan. Samozrejme podľa zákona má na to právo a nikto mu to nemôže zakázať. Avšak pýtam sa, nie je ironiou, že obec plati vo forme mzdy človekovi, ktorý spôsobil obci škodu vyššie spomenutú. Obec má dnes vymáhať náhradu troy konania od vlastného zamestnanca. Človek, ktorý v novembri 2010, po dvadsiatich rokoch starostovania poruší zákon vyhlásením zasadnutia obecného zastupiteľstva za neverejnú, podpíše zmluvy o prevode pozemkov pod cestami a chodníkmi, ktoré nie sú vybudované v lokalite Nad cintorinom bez súhlasu obecného zastupiteľstva, nechá prijať cenník pozemkov a ďalšie excesy v rozpore so zákonom. Tento človek má teraz kontrolovať obec? Hanba! Výsmech všetkých slušných občanov obce Bošáca. Takisto ako som spomíнал v minulosti, ani anonymy z NKU a prokuratúry nie sú úplne anonymy. Je ľahké pracovať s takýmto človekom. S človekom, ktorému nemôžete dôverovať. Ďakujeme Vám páni poslanci p. Ing. Fraňo a p. Dzurák, že ste svojim hlasovaním prispeli k tejto neprijemnej situácii v obci a „hájili“ tak záujmy obce! Všetko o čom som vyššie písal je overiteľné z dokumentov a nič nie je vymyslené. Každý občan si môže dané veci preveriť na obecnom úrade.

Čo dodať záverom? Zrejme sa nebude môj príspevok každému čítať príjemne, niekto bude nesúhlasiť a pýtať sa načo je to dobré. Nuž nedá mi a ani nechcem sa ďalej tváriť, že sa nič nestalo. Som z týchto vecí znechutený, otrávený, a veľmi ľažko znášam, že takéto niečo musím riešiť. Ospravedlňujem sa, že Vás tým zaťažujem, ale chcem aby ste o tom vedeli, keďže sa to týka obce a nie len mňa samého. Takisto chcem predísť šumom a klamstvám, ktoré sa po obci šíria. Ktokoľvek bude chcieť vedieť viac, je u mňa vitaný. Rád mu to celé bližšie osobne objasním.

Úplným záverom ešte raz ďakujem všetkým za pomoc pri rozvoji a práci pre obec Bošáca. Všetkým nám prajem krásne leto, veľa zdravia, príjemnú dovolenkú, našim družstevníkom bohatú úrodu a teším sa s vami na hody.

Váš starosta
Mgr. D. Juráček

Život v našej obci

Po dlhej zime, ktorá nás potrápila častými snehovými nádielkami a s ktorými je spojená aj zimná údržba ciest a miestnych komunikácií, bola tátó sezóna výnimcoľne náročná a stála nás nemalé finančné prostriedky. Chcem sa v prvom rade podľať pracovníkom PD Bošáca, ktorí boli v neustálej pohotovosti a snažili sa upraviť a sprejazdniť miestne komunikácie. Samozrejme veľké dílky patriajú aj vedeniu PD Bošáca a našim verejno-prospešným pracovníkom.

Vážení občania, rád by som využil túto príležitosť a poinformoval Vás na čom momentálne pracujeme v našej obci. Prioritou číslo jeden po minulom extrémne suchom roku je sprevádzkovanie nášho vodovodu. Pokračujeme na prácach, ktoré by nám pomohli sfunkčniť obeený vodovod. Samotné práce sú veľmi komplikované a sťažené. Od potrubia, ktoré sa budovalo v osemdesiatich rokoch nie je žiadna projektová dokumentácia. Preto musíme robiť výkopové sondy a tie sú lacná záleženosť. Podarilo sa nám vyriešiť rébus pri prečerpávačke. Tu sme kopali dva dni a našli rôzne potrubia, o ktorých nikto nemal ani páru. Prekopali sme hádam každý meter štvorcový. Na základe tohto výkopu sa pracovník TSV napojil na elektrický kábel, ktorý je umiestnený spolu s výtláčnym potrubím a mal riadiť čerpadlá podľa výšky plavákov vo vodojem. Konečne sa nám podarilo vytýčiť trasu výtláčného potrubia. Dal

som zamerať túto trasu aj geodeticky, aby sme sa vedeli orientovať pri ďalších prácach a výkopoch. V najbližších dňoch by sme malí už tretí krát prepojiť potrubie a tlačiť vodu zo Zabudíšovského vodovodu do vodojemu. Dúfam, že teraz už bude tento pokus úspešný. Vodovod Zabudíšová je prepojený s našim pri moste do materskej školy. Trasové uzávery sú všetky sfunkčnené. Pokial dostaneme vodu do vodojemu, začali by sme s tlakovými skúškami vodovodu po obci. Tlakové skúšky by sme robili po jednotlivých uliciach. Každá ulica má svoj trásový uzáver, čo by nám malo prácu trochu uľahčiť. Verím, že naša snaha bude konečne úspešná a po dva polročnom nesústalom hľadaní riešení bude naša práca korunovaná úspechom a to prvými kvapkami vody z nášho vodovodu.

Výkopové sondy okolo prečerpávačky

Chcem Vás Vážení spoluobčania poprosiť o spoluprácu a najmä tých, ktorí by nám vedeli povedať niečo konkrétné a poradiť k vybudovanému jestvujúcemu vodovodu z osemdesiatich rokov. Možno nám pomôže aj taká maličkost, ako je

Prepojenie výtláčného potrubia: vodovod Zabudíšová - vodojem Z. Podhradie.

niekde zabudnutý a zarastený trávou trásový uzáver na výtláčnom potrubí, o ktorom my nevieme, alebo niečo iné. Naozaj nám to pomôže. Budem rád, ak by ste prišli za mnou na obecný úrad a porozprávali svoje poznatky z výstavby tohto vodovodu. Viete mne sa veľmi zle pracuje, keď sa nemôžem o nič konkrétnie oprieť a len neustále hľadať - skúšať, ako to je asi prepojené atď. Verím, že aj napriek týmto problémom sa môj sen raz stane skutočnosťou a náš vodovod bude slúžiť k spokojnosti nás všetkých.

M. Zámečník
starosta obce

HOLUBYHO CHODNÍK

V nedeľu 5. mája 2013 sa uskutočnil 18. ročník tradičného pochodu „Holubyho botanický chodník“, ktorého trasa je z Veľkej Javoriny (Holubyho chata) cez Mor. Lieskové, Šance, Rolincovú do cieľa pochodu Z. Podhradie. Autobus vyviezol účastníkov pochodu k Holubyho chate. Po spoločnej fotografií sa zúčastnení turisti vydali na pochod. Pochodu sa zúčastnilo 27 turistov a milovníkov prírody. Oproti minulému ročníku nás bolo menej. Hlavnou príčinou menšej účasti bolo počasie. Pochod sa zúčastnili iba verní zanietenci pre tento krásny a zdraviu prospěšný šport. Aj keď ráno to vyzeralo všelijako, cesta do cieľa už bola zaliata slnečnými lúčmi. Do cieľa sme všetci šťastivo prišli v poobedňajších hodinách. Pre každého účastníka pochodu bolo prípravené občerstvenie a pamätný list. Tešíme sa na ďalší ročník.

WEBOVÁ STRÁNKA PRÍSTUPNÁ

Oficiálna webová stránka Obce Zemianske Podhradie bola v rekonštrukcii. Sprístupnená verejnosti je od 23. 4. 2013. Administrátorom webovej stránky je pán Miroslav Švehla.

HASIČSKÝ PRÍSTREŠOK

Asi si všetci kladiete otázky: Ako sa pokračuje? Čo sa spravilo? Však nič nie je vidieť? Môžem Vás potešiť. Dokončujú sa práce na projektevej dokumentácii a po doplnení potrebných údajov bude projekt prístrešku odovzdaný na stavebný úrad v Novom Meste nad Váhom. Po vydani stavebného povolenia by sa mohlo začať s prácami. Predpokladám asi tak niekedy koncom júna začiatkom júla. Samozrejme výstavba bude závisieť od finančnej situácie obce. Výstavba by sa realizovala svojpomocne za účasti nás členov DHZ Zemianske Podhradie. Ako je už mojim zvykom aj tu by som chcel vyjadriť podľať Ing. Janovi Betákovi, ktorý mi nemalou mierou pomohol. Jeho zásluhou budeme mať projektovú dokumentáciu. Je až neuveriteľné ako sa aktívne zapojil do života našej obce a stal sa jedným z nás.

M. Zámečník, starosta obce

So začiatkom nového roka prebiehajú na Slovensku rôzne ankety, súťaže a oceňovania významných osobností nášho politického, kultúrneho, športového a spoločenského života. Jedným z najvýznamnejších ocenení je

Krištáľové krídlo,

kde už po šestnásť krát hľadali najlepšieho medzi vynikajúcimi z oblasti divadla, medicíny a vedy, publicistiky a literatúry, hudby, hospodárstva, športu, výtvarného umenia, architektúry a filantropie. Rôzne odborné inštitúcie ale aj samotná verejnosť môžu po výzve predkladať nominácie osobnosti, z ktorých odborná porota vyberie nominované osobnosti do jednotlivých kategórií.

Medzi tri nominované osobnosti vo svojich kategóriach za rok 2012 sa dostali aj významné osobnosti Slovenska pochádzajúce z našej malebnej doliny. V kategórii architektúra pán Ing. arch. Ivan Kubík a v kategórii medicína a veda pán Mgr. Drahoslav Hulínek PhD. Napriek domu, že nakoniec najvyššie ocenenie nezískali, už len nominácia v tejto prestížnej odbornej ankete je výnimočná a vzácna, preto si zaslúžia aby sme ich v našom časopise predstavili všetkým občanom.

Ing. arch. Ivan Kubík

Vyštudoval na Slovenskej vyskej škole technickej fakultu architektúry. Vybudoval si autorský atelier, ktorý realizoval stavby mnohých nových budov a rekonštrukcií ako napríklad Bizniscentrá I.-V., Iuris house na Panenskej ulici v Bratislave, rekonštrukcia normalizačnej budovy pre firmu Orange na Jegorovovej ulici v Banskej Bystrici. Pred časom ukončil významný polyfunkčný kom-

plex CENTRAL, ktorý sa stal vyšším viacfunkčným mestským centrom s garážami, obchodmi, administratívou, hotelom, bytmi, wellness centrom, bazénom a verejnou terasou na streche. Je to mesto v meste, prvý „zelený“ multifunkčný komplex na Slovensku, ktorý naplní širokú škálu požiadaviek obyvateľov nášho hlavného mesta.

Mgr. Drahoslav Hulínek, PhD.

Archeológ, historik, vedec, výskumník, spoluzačladeľ a riaditeľ Slovenského archeologického a historického inštitútu (SAHI) pochádza z Bošáce. Od roku 2006 je šéfredaktorom mesačníka Historická revue, ktorý je najvýznamnejším populárno-vedeckým časopisom na Slovensku. Viedol mnohé úspešné archeologické expedície a v súčasnosti pripravuje ďalšiu.

Prácu Mgr. Drahoslava Hulínka, PhD. Vám predstavíme prostredníctvom krátkeho rozhovoru.

1. Archeológia je veľmi zaujímavé no nevšedné povolenie. Čo Vás motivovalo stať sa práve archeológom?

Moji rodičia a starí rodičia, ktorí mi často rozprávali príbehy z minulosti mazvodili na miesta, ktoré sú dodnes jej svedkami. Boli to hrady v blízkom aj ďalekom okoli, kostoly a ich zrúcaniny, ale aj archeologickej lokality. Tie, aj keď na prvý pohľad nevyzierajú, že sa tam odohrávala dŕžava minulost', tak majú pre mňa inšpiratívnu hodnotu. Ved samotná Bošácka dolina patrí medzi územia s najčastejším výskytom archeologickej lokalít na Slovensku. V tomto ohľade je mikroregión Bošácka dolina výnimočný.

2. Čo je pracovnou náplňou SAHI?

Pri tejto otázke chcem upozorniť, že ja nie som jediný, ktorý z tohto regiónu bol pri založení SAHI. Tým druhým je Peter Valent z nedalekého Z. Podhradia. Našimi najdôležitejšími úlohami je realizácia rozsiahlych archeologickej výskumov v oblasti dŕžnych starovekých kultúr v zahraničí. Momentálne sme v tomto ohľade na Slovensku jediný inštitút. Robíme rozsiahly archeologický projekt zameraný na dŕžnych Mayov v Gauatemale na lokalite Uaxactún. Päť rokov sme realizovali spoločný archeologický výskum so Slobodnou univerzitou v Berlíne na lokalite Tell Fecheriye v Sýrii. Škoda, že ho prerušil aktuálny konflikt. Práve sme získaли licenciu na výskum svetového významu na polohe Tell Jokha (Tell Džócha) v Iraku, kde tohto roku začíname prvú výskumnú sezónu.

5. Môžete čitateľom Prameňa prezradiť aký je Vás vzťah k rodnej obci Bošáca?

K obci Bošáca mám nadovšetko kladný vzťah a to po každej stránke. Nemá zmysel to ani viac rovjať. Veď odiaľto pochádzajú moji starí rodičia aj súrodenci. Napriek tomu, že sa väčšiu časť roka zdržujem inde, Bošácu stále považujem za svoje tradičné bydlisko odkiaľ som sa vybral a stále sa vyberám do veľkého sveta.

Obecný úrad v Bošáci a redakčná rada časopisu Prameň vyjadrujú obom osobnostiam úprimné podčkovanie za zviditeľnenie našej obce na Slovensku i v zahraničí a prajú veľa zdravia a úspechov v pracovnom i osobnom živote.

spracovala T. Heliková

grantové úlohy, či už z oblasti archeológie alebo histórie, respektive im príbuzných disciplín. Ďalej sa zameriavame na realizáciu záchranných archeologickej výskumov, ktoré sú zo zákona nevyhnutné pre staviteľov pri ich stavebnej činnosti. Robíme aj jeden systematický vedecký archeologický výskum na Slovensku – bádame pozostatky osady z doby bronzovej v Budmericiach.

3. Aké najvýznamnejšie objavy SAHI zaznamenalo počas svojej existencie a kde všade prebiehali výskumy?

Tých objavov je veľa. Je ním napríklad rozsiahly štukový mayský reliéf v Uaxactúne. Má dĺžku cez 20m a šírku v prie- mere 2 až 3m. Momentálne je považovaný za doteraz najväčší doložený v mayskom svete. Ďalej sme objavili tri dŕžne mayské mestá v gutemalskej džungli. Rozsiahle asýrske a mitanské tehlové architektúry, ktoré boli súčasťou paláca spred viac ako tisíc rokov na lokalite Tell Fecheriye v Sýrii. Z rovnakého náleziska množstvo asýrskych hrobov aj výnimočnejšieho spoločenského charakteru. V nich sme našli železné, zlaté, bronzové šperky a keramické nádoby slúžiace pre milodary pre mŕtveho. Treba podotknúť, že v tom čase bola v dŕžve Mezopotámi doba bronzová. Železo bolo vtedy používané, ale zároveň vnímané ako vzácny kov. Istým spôsobom podobne ako zlato.

4. Čo v najbližšej dobe plánujete?

V súčasnej dobe sa snažíme absolútne a dlhodobo stabilizovať a zveľaďovať doteraz prebiehajúce aktivity a projekty, ktoré som už spominal. Zároveň tento rok vydávame špeciálne číslo Historickej Revue, venované mestu Košice, ktoré sa v tomto roku stalo Európskym mestom kultúry. Taktiež sme pripravili archeologicko-historickú expozíciu na hrade Beckov. Ďalej pripravujeme niekoľko odborných publikácií venovaných výsledkom nášho bádania najmä v Sýrii a Guatemale, ale aj na Slovensku. Plnou veriou sa chceme pustiť do projektu Tell Jokha (Tell Džócha) v Iraku, kde tohto roku začíname prvú výskumnú sezónu.

6. Môžete čitateľom Prameňa prezradiť aký je Vás vzťah k rodnej obci Bošáca?

Jarná búrka

Lysica naša krásna, aj keď mälokto uverí, vychovala viacerých Majstrov Slovenska a držiteľov európskych rekordov, bohužiaľ aj pochovala... Čest pamiatke priekopníkom športu, o ktorom je tento článok - o paraglidingu.

Paragliding je letecký šport, ktorý

pre pohyb vo vzduchu využíva špeciálne skonštruované krídlo z tkaniny, ktorá neprepúšťa vzduch a pri svojom doprednom pohybe sa nafukuje do acrodynamického tvaru, pričom nesie na šnúrach upevnenú sedačku, v ktorej sedí, alebo leží pilot tohto zariadenia.

Začiatkom leta je vidavat' písajúce kanie mláďatá, ktoré sa snažia lietať okolo trpezlivej mamy. Tá sa snaží ukázať im ako správne krúžiť v stúpavom prúde, odborne v termike, niekam do výšky okolo 2000 m. n. m a odtiaľ zaletieť napríklad do Beckova, na raňajky.

Matka paraglidingu Lysica, výborne orientovaná na južné prúdenie, poskytuje nielen začiatočníkom paraglidingového lietania výborné podmienky tréningu.

Základom je štart. Tá namáhavá časť, kedy sa nejeden turista poušmeje, ako to nejaký blázón s plachtou nad hlavou treskol priamo do toho jediného kričku na celej lúke. Áno, vymotať kevlarové šnúrky a nedodriapať tak vysoko cenénú nepriedušnú látku v hodnotách od 1000 korún európskych, stojí za ďalší pokus. Keď sa krídlo, niekedy po dvoch krôčikoch, dostane stabilne nad hlavu, treba mu dať potrebnú rýchlosť miernym poklusom. A zrazu nohy hrabú naprázdno a pilot sa vzniesie do povetria. Úžasný pocit.

Čo a ako ďalej? To rozpráva inštruktor na dvojtýždňom kurze, po ktorom si majiteľ vitázoslávne rozloží plachtu na lúke. Tam jedným očkom sleduje

zvedavých dravev (hovoríme im profesori) krúžiacich naokolo, a druhým sleduje počasie, ktoré vie byť náramne vrtkavé. Obzvlášť na Lysici.

Keď ma kamaráti volali lietať na Lopeník, vravím im: „že dnes mi Lysica stačí,“ nebudem kvôli desať minútovému zletu robiť poldňový pochod. Slabý vetrik na štarte Lysice mi napovedá, že o nič neprichádzam a hádam na ihrisko doletím.

Klasika. Štart sa podaril bez problémov. Vzletnom a vzápäti počujem vytúžený zvuk barometrického prístroja, ktorý mi ohlasuje stúpanie 1 m/s. Hm, každé stúpanie dobré, keby tak vydržalo ešte tri sekundy, tak mám dostatok času si spraviť priestor od kopca a začať krúžiť ako tie káňatá. A veru stúpanie zosilňuje a ja mierne točím pravú stranu niekde nad cestou smer Rolincova. Prvá otočka, druhá, tretia, skvela výška, to tuším budem nad Lopeníkom skôr ako

kolegovia.

Skúšam let po vetre, stále stúpam aj priamym letom. Nič nezvyčajné, len to stúpanie naberalo na intenzite a samozrejme silnejúce stúpanie, sem-tam postraší. Keď neprestáva, treba odtiaľ mazať čo najskôr. „Ale vlastne ja už mažem,“ hovorím si. Ukončujem sa prognózou hydrometeorologickej ústavu, že búrky dnes nehrozia. Kritická hranica stúpania 10m/s prekonaná. To už bola moja výška okolo 1800 m. n. m. a základňa mraku na dosah, kde končí letový priestor vyhradený pre paraglidistov. Keď tu zrazu bez upozornenia rovno pred očami vyšľahol blesk už z dôvodu vyformovaného búrkového mraku zvaného Cumulonimbus. Pre menej ználych, týmto búrkovým mrakom sa vyhýbajú aj medzikontinentálne lietadlá - dôvod jasný - hoj o holý život.

Tieto mraky nasávajú celé doliny nahriateho vzduchu, aby z nich mohla prísť riadna prietŕž. Tu už som mysel na môjho drahého inštruktora a lovil som v pamäti prednášku „ako dole“. Pozdĺžne prelomenie krídla pomocou stredových šnúr nepripadalo do úvahy, pretože táto figúra umožňuje klešanie „len“ okolo 8 m/s. To som už stúpal okolo 14 m/s v silných turbolenciách. Ten tretí blesk zaškvŕchal ako keď dáté rozpálenú panvicu pod studenú vodu a ten hrom neboli hrom - to bol mega hrom. A jeden hrom išiel aj „do gati“. Vtedy bolo jasné, že keď nechcem skončiť niekde v končinách biosféry, čo už by mi bolo jedno, lebo vo výške okolo 7000 m. n. m. človek bez dýchacieho prístroja stráca vedomie a vlastne už je dáv-

no zmrznutý.

Ako to ten Duro prežil, napadlo ma? Držiteľ svetového výškového rekordu na padáku je slovák, 7500 metrov nad morom v Himalájach prekonal Juraj Kleja. Bez dýchacích prístrojov! Zahynul pred sviatkami pri autonehode... Trochu ironický osud..

Ale ja chcem ist' dole! To mi nezostávalo nič iné ako figúra známa ako full stall, znamená vlastne kontrolovaná kompletnej deformácia krídla a následný voľný pád do hlbín Bošáckej doliny. Tých dvadsať sekúnd voľného pádu a sledovania, ako sa slabé krupobitie mení postupne na dážď, ktorý tiež ustával, mi dávalo svietielko nádeje. A holo tu aj iné svietielko, to sa akosi priliš približovalo. Zem. Vlastne to bol dom povyše štátnej hranice na Šancoch. Keď sa to všetko tak nejak blížilo napadlo ma, ved' ja sa zabijem! Nie, nezabil som sa. Povolenie riadiacich šnúr, vo výške asi 200 m zemou mi umožnilo spraviť tu plachtu znova kridlom. Lenže tej mokrej plachte sa moc letieť nechcelo. Zasa depresia... ale prešla ma veľmi rýchlo, lebo som si spomenul na záložný padák. Po jeho otvorení mi zostało asi 50 metrov rezervej výšky a čo nevidieť som capol, ako slivka, medzi prežívajúce a tak trochu čudujúce sa kravy. Huráá, žijem a som aj pri vedomí!! Teraz ešte vyskúšať či nie som polámaný. To som, ale okamžite zistil počas behu pred očividne podráždeným býkom, ktorému som narušil klud v jeho háreme.

Keď som sedel pri pivku v Novej Bošáci a dával si dohromady čo sa to vlastne stalo, zastavilo pod lipou auto s kamarámi, že či som sledoval ten „mračisko“, lebo z neho tuším aj hrmele, preto to radšej zabalili. Čudovali sa, že som dal prednosť pivu pred krásnou prechádzkou a ešte k tomu pod perfektným kopcom Lopeník, odkiaľ sa viaceri piloti môžu chváliť preletmi do ďalekej Ostravy.

*Slovnik:

Chrúst: zjavne neskúsený pilot, ktorého nabádajú ostatní piloti, aby odštartoval, pretože sú si ncistý či termika funguje.

Termické šialenosť: situácia, kedy chrúst vletí do stúpavého prúdu a ostatný sa snažia čo najskôr odštartovať

Povláčiť: situácia, kedy sa ohromne bavia všetci, okrem hlavného hrdinu, ktorého padák vláči v silnom vetre po zemi (zjav častý hlavne na startoch)

Profesor: veľký vták (hlavne dravec)

Paratreking: špecifický druh športu, pri ktorom padáčkar nesie svoju výbavu na kopce a neskôr aj s kopcom

Veverička: pilot, dávajúci padák zo stromu

Michal Minárik, člen Slovenského národného aeroklubu M.R. Štefánika

OBRÁZKY Z BOŠÁCE

na pokračovanie

Za Mažárovským obydlím bola prázdná parcela Kollárovcov s prezývkou Rajdákech. Celkom vzadu bola stodola. Neskôr tu postavili dom Janegovci.

Za Mažárovcomi bývali Beňovičovci. Vdova Beňovičová tu žila so synom Jánom a dcérou, ktorá sa vydala za Jána Brdu, bol to brat Pavla a Juraja Brdu, o nich ešte budeme hovoriť. Ján Brdo, teda bošácky povedané prišiel za nevestu Beňovičovcom – pôvodom to boli Beňovičovci Spod Kopcov. Zo súvislostí je zrejmé, že Ján Brdo sa nezzil so svokrou a švagrom Janom, pracoval s manželkou ako majerčan, sčasti ako výžinčár. Hovorí sa o ňom, že bol veľmi zručný, napríklad vrazil zhotovený stôl, ktorý mal duté šraubovacie nohy v ktorých si ukladal peniaze. Skutočnosť, že ľudia bankám v tomto čase neverili je neodškripiteľná, Ján Brdo žiadnymi „horibilnými“ sumami iste nedisponoval, možno ale veril, že raz bude. Samozrejme, túto priponiemku treba bráť skôr ako bulvárne ozivenie textu, celkom iste nie ako historickú skutočnosť, ktorá sa tu snažíme prezentovať a nenechať ich v zabudnutí. Dnes je dom, samozrejme po dôkladnej prestavbe vlastníctvom pani doktorky Rohovej s číslom 312.

Pre úplnosť historickej skutočnosti treba práve upresniť skutočnosť o Brdovom švagrovi Jánovi Beňovičovi, ktorý sa naopak cítil gádom a nikdy by svoje presvedčenie o tom nezradil. Bol starý mládenec až do smrti, bol kravičkár ale jeho skromnejší majetok boli skôr akés „krkoháje“, ako poriadne role. Vlastnil napríklad takzvaný Chobot, čo bol hlboký jarok približne 180 m od vrchu Lysice. Na najnižšej úrovni jarka bola hrboľatá poľná cesta, vlastne jeho cesta, lebo bola na jeho pozemku. Úrodu, teda niečo neveľa obilia, ale najmä ovocie, ktorého tu bolo veľa, k tomu drevo, ktoré asi vystačilo vždy na vykurovaciu sezónu vozil na voze. Lenže... cesta mala obrovský spád, takže pomerne ľahký vozík bolo možné bez rizika, že poláme kravkám – lapenám nožky dopraviť až na rovnú cestu len tak, že reťazami boli zahamované všetky štyri kolesá. To všetko opisujem cielavedome

so zámerom poukázať na to, aký bol ten život ešte pred šesťdesiatimi až sedemdesiatimi rokmi priam neskutočne tvrdý a nebezpečný. Na druhej strane by som rád dokumentoval pohľady, pocit, niekedy celkom šokové stavby zo skutočnosti, ktoré priam „otrepával“ o hlavu chlapcovi nie viac ako sedem – osiemročnému. Nad Chobotom, možno ani nie 60 metrov sme mali roľu, takmer polhektárovú. Najkratšia cesta z nej bola práve cez Chobot, a tak som niekedy videl a priam zažil, lebo ako chlapec som prežíval tú cestu vozom asi 300 m dĺžky doslova so strachom a útrapami. Nedá sa nespomenúť, že možno o dva – tri roky neskôr som si tie horory pripomíнал pri odvoze ľažko naložených fur z Bestinného, kde sme mali svoj vlastný les, lenže pre nie celkom „lyrickú“ nevyhnutnosť odobratia lesov, teda tých súkromných do správy, ba vlastníctva štátu, toho štátu „Ľudového“ sme tam „naše“ drevo mohli ísť len kradnúť. Tu boli menšie úseky, kde bolo tak isto treba hamovať všetky štyri kolesa... Len s nesmelym ospravedlnením musím konštatovať, že to sú asociácie, teda akési, ani nie celkom chcené prepojovanie spomienok a predstáv, ktoré sa vybavujú v pamäti bez toho, aby sa im dalo zabrániť.

V nasledujúcich dvoch domoch bývali Ochodnický. Hned v prvom pôvodne

býval Ochodnický – učiteľ. Možno práve tu sa žiada zdôrazniť význam prezývok, ktoré boli nevyhnutné, pre veľký výskyt rovnakých priezvisiek. V tomto prípade od prvého

Martina Ochodnického v Šimarovciach, pôvodne č. 130, ktorý mal manželku Katarínu Križanovú, takže hned bol Križan. Ďalej to bol Ochodnický učiteľ, Ochodnický šuster, ďalej bol Ábel, Valchár, Cmero... a bohvie aký ēste!

Pri posledných troch menách, môže pozorný čitateľ vzniesť námitku, že sú z Novej Bošáce a je to pravda. Lenže do roku 1950 siahal kataster Bošáce ešte dobrý kúsok ponizej Berákovského mlyna a odtiaľ až po hranicu s Českou republikou. Tu sa priam vnučuje vtedy bežné prirovnanie

– „dlhý ako Bošáca“. To ale evokuje vyslovit' staré prezývky bošáčanov. V dedinách za Váhom nám hovorili „hačáre“ a v Bošáckej doline „omáčkáre“. Pravda, podhraďania boli „melenčáre“. Dá sa predpokladať, že pre mladšie generácie to doteraz nebolo tak celkom samozrejmost'ou.

Vráťme sa ale k veci. Dcéra pána Ochodnického – učiteľa sa vydala za pána Boháča a jej dcéra za pána Kornela Ivana Haláta, narodeného v r. 1923 v Gočove v dedinke na ceste medzi Rožňavou a Dobšinou. Mimochodom, pán Mgr. Pavel Černaj, súčasný farár v Dolnom Srní je rodák z tej istej dediny.

Kornel Ivan Haláč si sice len vzal za manželku bošáčanku a vyskytoval sa v Bošáci len zriedka aj tým však pomohol Bošáci dostat' sa do tej časti historických análov, kde by sa bez neho nedostala. Aj keď to môže pripomínať kupčenie s popularitou obce, ba skeptik, či prisilný lokálpatrion môže povedať, že Bošáca to nepotrebuje, vrelo by sme sa prihovárali prijať ho za „svoje vlastné“.

Pán Haláč vyštudoval teologiu Bratislave a v Štrasburgu, misijnú prípravu aj s manželkou na univerzite v Montpellier a v Pariži, neskôr prednášal na univerzite v Montpellier, to všetko vo Francúzsku a pôsobil ako misionár v Kamerúne v Afrike.

Ako je v podstate zrejmé už z povedaného pána Haláta do Kamerunu vysielala Evanjelicá cirkev vo Francúzsku a bol prvým misionárom z evanjelickej cirkev zo Slovenska. Paradoxné je, že na Slovensku sa o tom v podstate nevedelo a kto o tom aj vedel dôkladne túto skutočnosť utajoval. Päťdesiate roky boli totiž v ČSR doslova rokmi prenasledovania predstaviteľov náboženského presvedčenia, vykonštruované boli celé rady súdnych procesov s cirkevnými funkcionármami rôzneho rangu, v niektorých prípadoch vrátane miestnych kňazov na dedinských cirkevných zboroch. Vlastizrada bola

najbežnejšia „diagnóza“ pre každého nepohodlného, čo v tomto prípade platilo pre kohokoľvek. Opäť sa budem prezentovať vlastnými skúsenosťami.

V určitom období

stredoškolských štúdií som sa dosť intenzívne pohrával s myšlienou isti študovať právo. Možno teda povedať, že som mal určitý vzťah k tejto profesii. Už v prvom ročníku na vysokej škole som býval na internáte nedaleko honosnej súdnej budovy, mala bežný názov palota. Táto nádherná budova ma doslova pritáhovala sama oseba. Vývesné oznamy na nej s pozvaním na verejné procesy s vlastizradcami mi doslova nahrali do kariet. Hned na nasledujúci som tam sedel. Bol som tam viackrát v roku 1956 a 1957. Súdne procesy s „vlastizradcami“ však aj mladého človeka ľahko presvedčili, že tu celý rad vecí má spochybniťelný priebeh, nielen pri vystúpeniach svedkov, ale aj samotným vedením procesov. Vystupovali tam totiž ako predsedovia súdnych senátov takého rangu, ako sme naznačili pri určitej časti opisu Mažárovskej rodiny. Žiaľ aj v súdnicte počiatok rokov po vojne mali, a to je práve to najhoršie, ľudia, čo na to nemali vzdelenie, mentálne, ale ani morálne predpoklady rozhodujúce slovo. Strašné je že rozhodovali o osudoch neviných ľudí, ba neraz o živote a smrti! Konštatujem dnes, po viac ako päťdesiatich rokoch, žiaľ nedá sa to nespomenúť, ved' tak to bolo!

Je celkom pochopiteľné, že v takejto atmosfére nebolo jednoduché podporovať slovenského občana, ktorého nejaká kapitalistická mocnosť zmanipulovala „celkom zaručene v neprospech socializmu budúceho Československa“. Pritom treba zdôrazniť, že ČSR vyhlásila občana Haláta za personu non grata, teda osobu nežiaducu pre našu republiku.

Misionár Kornel Ivan Haláť však napriek nedostatku podpory (aspoň morálnej) dosahoval značné úspechy. Je známe a dokladateľné, že na Večere pánové, ktoré on odbavoval chodilo viac ako 23000 ľudí. V roku 1959 bolo v Kamerúne už registrovaných 200 000 kresťanov, vybudovali tu školu pre katechetov a evanjelistov a siet misijných staníc. Prirodzene s cieľavedomou podporou Francúzska cez príliv finančných prostriedkov personálnej i morálnej podporu. Po skončení doktorandského štúdia v Štrasburgu prednáša pán Haláť na univerzite v Montpellier, neskôr na univerzite v Kamerúne.

Záverom sa žiada ešte zdôrazniť, že pán Haláť bol v Kamerúne

v miestach svojej pôsobnosti obľúbený a uznávaný, jeho manželka Milka však bola, osobitne medzi mestnými ženami a deťmi doslova zbožňovaná. Pôsobila tu totiž v oblasti sociálnej a zdravotnickej služby. Bežne o nej hovorili, že je najsprávnejší Ježiš.

V nasledujúcim dome bývajúci Juraj Ochodnický, ako sme už povedali bol vyučený obuvník, v Bošáci „šuster“. Bol všeobecne uznávaný ako veľmi dobrý odborník a mimoriadne pracovitý človek. Obidve vlastnosti sa údajne snažil veľmi dôrazne prenášať aj na svojich učňov a tovarišov. U majstra Ochodnického sa šila obuv pre širokú verejnosť nie celkom super modernej gradácie, ale za prijateľné ceny, preto mal zákazníkov oveľa viac, ako ďalší bošácky obuvníci, lebo v obci ich bolo viac. Táto skutočnosť vlastne bola platná takmer pre všetky generácie. O jednotlivcoch tohto remesla sa postupne zmienime. Záverom možno konštatovať, že majster pán Juraj Ochodnický bol vážený a uznávaný bošácky občan.

Podobné hodnotenie hned úvodom patri jeho synovi Vladimirovi, ktorý postavil svoje obydlie v zadnej časti dvora, na mieste bývalej stodoly. Rodina Ochodnických totiž vlastnila vo všetkých generáciách aj menšie množstvo poľnohospodárskej pôdy.

Záverom možno konštatovať, že pôvod tejto rodiny je tak isto z Kutnej Hory. Praotec tohto rodu údajne sám, teda bez príbuzenstva prišiel ako prenasledovaný emigrant – privrženec a účastník husitských vojen a tu našiel bezpečný azyl. Toto konštatovanie vlastne platí pre celý rad obyvateľov, ktorých potomkovia tu dodnes žijú. Jozef Ludovít Holuby vo svojich spisoch vymenúva jednotlivé rody, ktoré tu založili práve títo emigranti, príslušníci v bitke na Bielej hore v roku 1620 rozprášených husitských oddielov. V podstate ide zhruba o 15 rodov. Dnes všobec nie je známe, či sa tito „prišelci“ do Bošáckej doliny všobec poznali. Aby nedošlo k omylu, že prišelci boli zakladatelia Bošáce, treba hned skraj povedať, že prvá písomná zmienka o Bošáci, ako obci je z roku 1380 s pôvodným názvom Bosach. Pre poriadok treba dodat, že prvý písomný údaj o obciach v našej doline patri Trenčianskym Bohuslaviciam a to z roku 1208 s názvom vtedy villa Buczclai.

Pri snahe rozšifrovať názvy oboch obcí vo vtedy najprijateľnejšom použiteľnom písomnom jazyku – v Latinskom jazyku názov Bošáce nehovorí všobec nič. Názov historického konkurenca v prvom slove znamená osadu, či

dedinu, a skutočné meno, teda Buczclai pripomína určité gramatické ohýbanie, alebo skomoleninu latinského slova bucolicus, čiže pastiersky, čo by mohlo mať svoje logické opodstatnenie.

Pri snahe vrátiť sa opäť k meritu, teda podstate nášho rozprávania vstúpime na pozemok rodiny Černých. Keďže sme analyzovali na konci opisu Ochodnickcovcov pôvod ich rodu povedzme si i v tomto prípade hned skraj priezvisko znie bez pochybnosti úplne česky. Najstarší reprezentant tohto rodu Ján, narodený celkom určite pred rokom 1900 bol tesár. Jeho syn Paľko (manželka bola Kulíková) bol murár. Nemožno vynechať poznámku, ktorú nezmazateľne nosí v pamäti, že takého „kluduša“ som už v živote nestrčol. Jeho sestru si za manželku vybral a vlastne za „nevěstu“ k Černým prišiel môj najbližší sused Štefan Kozáček „od uličky“

U Černých, okrem remeselných zručností bol aj určitý poľný majetok, ak k tomu zoberieme skutočnosť, že manželka Jána Černého – tesára mala schopnosti upravovať sedliacke súčasti krojov, prakticky pre celú dedinu – žiť sa tu mohlo celkom spokojne, ba hľadom možno povedať šťastne – vied miera šťastia je priamo úmerná stupňu ľudských nárokov.

Ing. Dušan Ochodnický, CSc.

Lahôdkové oškvarky

Vždy pri zabijačke prasiatka, mäsiar nemal čas krájať oškvarky na drobné kúsky, preto ich babička pretriedila. Drobné pomlela na pagáčiky a hrubé kusy zostali. Z tých prípravila nevyčajnú lahôdku. Dnes v obchode tiež dostať oškvarky nevábnego vzhľadu, ktoré sú ako stvorené na prípravu našej pochutiny.

Potrebujem:

Asi kilogram veľkých oškvarkov. Pol lyžice masla, pol lyžice margarínu, alebo margarínového masla.

Postup:

Do kastróla, alebo panvice dáme rozpustiť maslo a margarín. Oškvarky pokrýjame na menšie kúsky, ktoré pridáme do horúceho masla a oprážime. Občas premiešame.

Ked' sú oškvarky pekné, do ružova opečené vyberieme do drôteného sita, ktoré sme si postavili do kastróla. Oškvarky dobre naberáčkou, alebo vareškou postláčame, vytlačíme zostávajúci tuk, aby ytiekol cez sito. Oškvarky zbaňené tuku sú uprostred dure a chrumkavé. Mierne posolíme. S chlebikom sú chutné studené, horúce sú senzačné!

Jarmila Mináriková

Mlynárstvo na Bošácke...

mlynov v 19. storočí. Na plánoch sú zobrazené aj stavby a mlynské náhony. Taktiež si môžete všimnúť majiteľov jednotlivých mlynov a súčasne je zaujímavé sledovať ulice Bošáce v tomto období.

Ešte v druhej polovici 20. storočia boli v Bošáci tieto mlyny: Štrbých (Kubovských), Kašovicéch (Karáských), Beňovičéch (Podkopských), Bundéch, Kusendéch (Malý Juno), Slimákach, Brezováček. Tréckeh mlyn a v poli boli mlyny Brezovákov a Berákov mlyn. Na Bošácke sa nachádzalo niekoľko hatí a stavov, ktoré odvádzali

časť vody z potoka na mlynské náhony. Mlynské náhony boli v Bošáci na Malej i Hrubej Strane, v poli, taktiež v Trenčianskych Bohuslaviciach, Zemianskom Podhradí i v Novej Bošáci. Ešte v osmdesiatych rokoch 20. storočia stála hat' pred budovou dnešnej základnej školy, ktorá bola pri regulácii potoka zrušená. Stav odvádzal vodu z potoka na mlynské náhony, ktorými tiekla voda využívaná na poháňanie vodných mlynov. Jednotlivé mlynské náhony vlastnili mlynári, ktoré sa o ne museli aj staráť. Vždy sa mlynár staral o mlynský náhon ktorý poháňal jeho mlyn od jeho mlyna po

Ludia vo Bošáckej doline vedeli využiť energiu Bošácky na pohon mlynského kolesa. Podľa dobových záznamov a najmä vďaka národopiscomi J. L. Holubymu môžeme predpokladať, že v Bošáckej doline sa nachádzalo pôvodne osemásť mlynov. Najviac v Bošáci – jedenásť, v Trenčianskych Bohuslaviciach 3 mlyny, v Zemianskom Podhradí a v Novej Bošáci po dva mlyny. Po druhej svetovej vojne v čase kolektivizácie a socializácie stratili svoju funkciu a dnes už väčšina z nich nestojí.

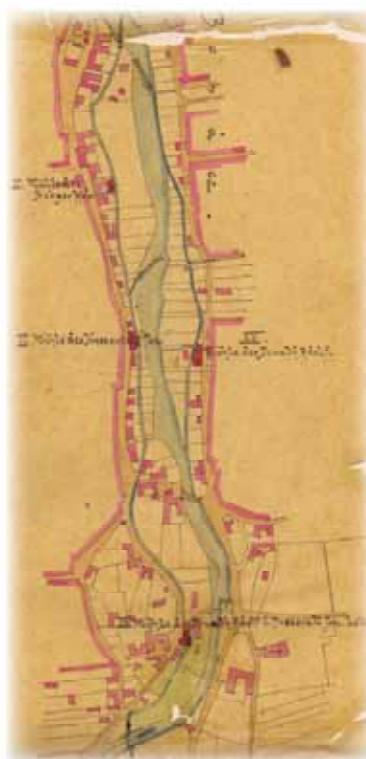
Uvedené plány mlynov z čias Rakúska-Uhorska, ktoré sú z archívu pána Ján Brezováka, zachytávajú stav Bošáckych

najbližší mlyn proti prúdu - čistili koryto, od námosov a vegetácie. Na hornom konci Malej Strany stál „Beňovičéch“ mlyn - „Podkopských“.

„Kašovicéch (Karáských)“ mlyn zo štyridsiatych rokov 20. storočia bol po svojom dokončení najmodernejší mlyn v Bošáckej doline. Svojmu účelu neshľížil dlho, pretože počas socializmu bol zatvorený a začal chátrať. Dnes ho vidime už iba v ruinách, ktoré sa nachádzajú poníže kultúrneho domu. Voda poháňala aj dynamo, ktoré vyrábalo prvú elektrinu v Bošáci. Bol to jednosmerný prípad a využíval sa aj na svietenie v sokolovni. Jeden z mlynov v Bošáci bol aj mlyn Jána Kusendu, ktorého Bošácania nazývali „Malý Jano“. Tiež sa nám zachoval už iba vo fotografiách, pretože začiatkom deväťdesiatych rokov 20. storočia bol asanovaný. Nachádzal sa povedla hlavnej ceste na Hrubej strane. Dnes je na jeho mieste voľné priestranstvo.

Na Malej Strane, na dolnom konci, stál „Slimákach“ mlyn, dnes ho však už tiež nenájdeme. V deväťdesiatych rokoch stál ešte predný múr tejto budovy. V súčasnosti ho nahradza plechový plot.

Oproti kostolu na dolnom konci stál „Brezovákech mlyn – Bakach“ Tento mlyn „vyrábal“ aj elektrinu, ktorá sa využívala v kostole.

Pri niektorých mlynoch sa vodná sila využívala i na pohon pily, napríklad „Bundéch mlyn“, ktorý prešiel na prelome 30. a 40. rokov 20. storočia rekonštrukciou. Bundov mlyn stojí dodnes a je najzachovalejší spomedzi všetkých pôvodných mlynov v Bošáci. Fotografia zachytáva mlyn a pilu krátko po rekonštrukcii v roku 1940.

Dom na námestí v ktorom býval Kunda – kolár. Vpredu bol aj obchod. V súčasnosti v dome býva rodina Janegová. Vedľa domu z dolnej strany sa nachádzal „Bundéch mlyn“, ktorý ešte stojí. Z hornej strany býval za prvej republiky židovský občan Hirsch, prezývaný „Clopkár“, povoľaním obuvník, ktorý bol šamesom – správcom synagógy. Na tento dom navážoval dom rabbina Singera Salamona, ktorý bol aj učiteľom. Rodina Singerovcov vlastnila aj obchod – hodinárstvo. Po druhej svetovej vojne pozemok odkúpil obecný notár; pod správu ktorého patrila celá dolina - Vojtech Róbert Bunda a na mieste týchto dvoch domov postavil budovu.

Bošácka dolina je známa krásnymi krojmi, ktoré sú typické aj pre susední lieskovskú dolinu. Kroje patria k najkrajším na Slovensku, nádherné sú najmä výšivky, ktoré sú najdrobnejšie na celom Slovensku. Fotografia zachytáva mládencu s dievčencami. Mládenec má na hlave klobúk, oblečenú košeľu na ktorej má pruceľ (vesta). Spodnú časť kroja tvoria gace (nohavice) a na nohách má obuté čižmy. Typickou farbou bošáckeho kroja bola modrá. Túto farbu mali nohavice i pruceľ. Slobodné dievčence nosili na hlavách škróbku s ktorej viseli stuhy, ako to vidieť na dievčati vľavo. Vydaté ženy nosili na hlave tylový ručník. Hornú časť kroja tvoria rukávce (košielka) – výšivky na rukávoch sa nazývajú prohánky, dolnú časť zásterka (výšivky na zástere sa nazývali perá), okolok (sviatocná sukňa) rubáč (spodná sukňa). Na nohách majú tiež čižmy.

PaedDr. D. Bradáč

Ján Kaššovic

Slovenský právnik a novinár Ján Kaššovic sa narodil 25. mája 1902 v Bošáci, v časti obce Malá strana. Bol prvorodeným zo siedmich detí rodičov Jozefa a Anny Kaššovicovej. Základnú rimskokatolickú ľudovú školu navštievoval v rodnej obci. Už od detstva prejavoval neobyčajné schopnosti a usilovnosť, a preto ho rodičia – na radu pána farára, zapisali na piaristické gymnázium v Trenčíne. Aj tam patril medzi najlepších žiakov. Posledné roky stredoškolského štúdia už absolvoval na piaristickom gymnáziu v Nitre ako chovancu malého seminára. Tam bol jeho katechetmi dvaja ľudia, ktorí neskôr zohrali významnú úlohu v jeho živote, a to Jozef Tiso a Eugen Filkorn. Maturitné skúšky absolvoval s vyznamenaním v júni 1921. Po maturite odišiel do Ríma, kde v rokoch 1921 – 1923 študoval filozofiu na univerzite Pontificia Universita Urbaniana.

Po dvoch rokoch musel štúdium prerušiť a nastúpiť prezenčné vojenskú službu v 26. pluku v Banskej Bystrici. Ako maturanta ho poslali do školy pre záložných dôstojníkov v Košiciach, kde medzi jeho inštruktorov patril aj ďalší významný Bošáčan nadporučík Štefan Jurech. Po absolvovaní školy bol ako čatár – aspirant ustanovený za inštruktora v prípore 26. pluku v Krupine. Po preplstení z dvojročnej vojenskej služby sa na jeseň 1925 vrátil do Ríma s úmyslom pokračovať v štúdiach, no zdravotné problémy ho prinutili vrátiť sa na Slovensko. Tu si našiel učiteľské miesto a v septembri 1926 začal pôsobiť ako učiteľ na rimskokatolickej ľudovej škole v rodnej obci Bošáca.

Túžba po vzdelaní bola však silnejsia a tak sa rozhodol pokračovať v štúdiach, v roku 1927 sa zapísal na Právnickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave. Tu sa začal angažovať po boku Mons. Filkorna v Kolégii sv. Svoradu, bol redaktorom informačného časopisu Svoradov. Popri týchto vedeckých aktivitách nezanebol všobec svoje štúdium práva. Prvú Štátne skúšku zložil vo februári 1925, druhú vo februári 1930 a v júni 1930 bol promovaný na doktora práv – JUDr. Na jeseň v roku 1930 sa zosobášil s úradníčkou univerzitnej knižnice Máriou Moravčíkovou. Našiel si zamestnanie vo verejnej službe a v októbri 1930 sa stal úradníkom na právnom oddelení magistrátu hlavného mesta Slovenskej republiky, kde pracoval až do roku 1938. Všetok svoj voľný čas venoval dobrovoľníckej práci vo Svoradove, hľavne ako redaktor, písal články do katolickej tlače, prekladal z taliančiny a nemčiny rôzne diela, zúčastňoval sa kongresov, organizoval slovenskú národnú púť do Ríma v roku 1935.

Za svoju nezíštnu prácu a angažovanosť bol v roku 1933 poctený pápežským vyznamenaním Bene merenti. V roku 1939 dostal ďalšie cirkevné ocenenie, Pápež Pius XI. ho vymenoval za rytiera Rádu sv. Silvestra.

V rokoch 1939 – 1945 zastával Ján Kaššovic významnú úlohu v domácej i zahraničnej politike prvej Slovenskej republiky. Bol legačným radcom slovenského vyslanca v Ríme (1940), predsedom Ústredného úradu práce a riaditeľom Robotnickej sociálnej poisťovne (1940 - 1944), séfom prezidia Ministerstva vnútra (1944) a chargé d'affaires slovenského vyslanectva pri Talianskej sociálnej republike (1945). V roku 1946 emigroval do Spojených štátov amerických, kde v tichosti pokračoval v práci za spoločné dobro národa. V Amerike pracoval v advokátskej kancelárii, neskôr až do dôchodku ako bankový úradník. Na dôchodku sa prestúpil z Chicaga do Kalifornie, aby bol bližšie k svojim deťom a vnúčatám. Venoval sa redaktorskej činnosti a prekladateľstvu. Po založení Svetového kongresu Slovákov v roku 1971 prijal členstvo v jeho poradnom zborze. Zomrel 21. októbra 1990 v Palm Springs v Kalifornii. Urna s telesnými pozostatkami bola prevezená na Slovensko a bola uložená do hrobu na večný odpočinok v rodnej Bošáci.

Ústav pamäti národa v Bratislave vydal v roku 2012 knihu spomienok pod názvom Ján Kaššovic – v službách vlasti. Jeho spomienky poskytujú realistický pohľad na udalosti, ktorími Slovensko prechádzalo v pohnutých rokoch druhej svetovej vojny. V tomto zmysle sú cenným príspevkom k hlbšiemu poznaniu činnosti mladej slovenskej diplomacie a politického vývoja na Slovensku v období 1939 – 1945.

čerpané z knihy Ján Kaššovic – V službách vlasti
spracovala Heliková Tatiana

Ján Setvák

- bošátsky rodák, plukovník a maliar

Ján Setvák sa narodil 8. novembra 1915 v Bošáci v obuvnickej rodine ako piaty zo siedmich súrodencov. Vychodil Židovskú školu v Bošáci a Mešťanku v Novom Meste nad Váhom. Veľmi túžil stať sa letcom a preto si vybral pilotnú školu v Prostějove. Prijímacie skúšky boli veľmi náročné, no vďaka

tomu, že chodil do Sokola, bol výborný v atletike, a to mu veľmi pomohlo. Po absolvovaní pilotnej školy vstúpil v roku 1939 do československej armády. Stal sa pilotom v 1. leteckom pluku M. R. Štefánika v Piešťanoch. Po rozpadе prvej Československej republiky, zostal v slovenskej armáde kde absolvoval aj ďalší výcvik v Dánsku. Po prichode v roku 1942 bol nasadený na východnom fronte. Bojoval v oblasti Kaukazu ako stíhačí pilot.

Pán Setvák neboli zapálený pre vojenské ciele svojej armády a stretu so sovietskymi lietadlami sa vyhýbal. Pri pobytu sa naučil výborne rusky, čo sa mu veľmi hodilo neskôr pri prebehnutí k sovietskej armáde v roku 1944. Neskôr sa Setvák vracia späť do Piešťan, odial bol prevelený do Trenčína. Práve tu sa s ďalšími piatimi kamarátmi rozhodol, že sa pokúsia o prechod do sovietskej armády po vypuknutí Slovenského národného povstania. A tak prelepteli na sovietske územie, kde boli z podozrenie že sú Nemci zajati. Ján Setvák výbornou ruštinou vysvetlil vojakom kto sú a že majú záujem prebehnúť. V noci na vojenskej základni si ho predvolal na pohovor politický pracovník 18. armády plukovník Leonid Iljič Brežnev, ktorému musel vysvetliť svoje pôsobenie v minulosti proti sovietskej armáde. Rozprával o tom ako nechcel a nikdy nezostrelil žiadneho sovietskeho vojaka a Brežnev mu uveril. Boli prijati do sovietskej armády a Setvák zdôraznil aby boli zhovievaví k slovenským lietadlám pretože viacerí piloti určite prejdú na ich stranu. A tak sa aj stalo. Ján Setvák a jeho kolegovia boli preškolení na sovietske stíhačie lietadlá a potom v rámci 1. stíhačieho pluku pôsobil v bojoch o Ostravu. To bolo jeho posledné bojové nasadenie. Po odchode z armády sa stal maliarom.

Na obecnom úrade v Bošáci máme od pána Setváka tri maľby mládeže v bošáckom kroji. Obrazy pod názvom Bošácke susedky, Bošácke ženy a Ženička namaľované autorom v roku 1974 boli nepochopiteľne „zapadnuté prachom“ v miestnom kultúrnom dome. Po ich objavení nás umelecká hodnota týchto obrazov natoľko oslovila, že sme ich umiestnili na chodbu Obecného úradu v Bošáci, aby všetci návštěvníci videli, aký šikovný a zaujímavý človek pochádza z Bošáce.

spracovala Tatiana Heliková

Z činnosti ZO JDS Bošáca

Dňa 22. 2. 2013 sa konala výročná a zároveň slávnoštná členská schôdza.

Prečo slávnoštná? Naša organizácia má za sebou 15 rokov bohatej činnosti. Jej zakladateľom bol v roku 1998 Mgr. Ján Jurák – učiteľ. Viedol našu organizáciu 13 rokov. Za jeho aktívnu činnosť mu patrí úprimné podčakanie. Je nám ľúto, že zo zdravotných dôvodov nemôže chodiť medzi nás, ale na túto schôdzdu nás prišiel pozdraviť. Členovia výboru ho navštievujú, pretože sa stále zaujíma čo robíme v rámci organizácie.

Vždy sa máme čím pochváliť, lebo nás terajší predsedá Ján Vittkaj zodpovedne rozvíja činnosť našej organizácie, ktorá patrí medzi najaktívnejšie v obci. Na schôdzi nás sice aj trocha pokarhal, lebo výbor pripravuje akcie podľa mesačného plánu a účasť býva niekedy nízka. A veru bola nízka aj na Annabále v minulom roku. Dúfame, že toho roku sa polepšíme.

Niekoľko myšlienok o senioroch prednesla pani Zuzka Kusendová:

Sme seniori. Znamená, že sме ako tak zdraví a máme viac skúseností. Pre hlúposti sa nehneváme. Každý z nás má slobodnú vôle, záleží na nás či len od života berieme, alebo

aj dávame. Najväčším bohatstvom života je ľudská vzájomnosť a láska. Veru! Nie sú to hmotné statky. Kto vôkol seba lásku a prajných ľudi má, ten má viac ako boháč. Seniorská krása - to je prajný úsmev na vráskavej tvári, pomocná ruka tomu, koho bolesť, smútok, choroba a trápenie kvári.

Sme seniori - sme občania starší, no so zásluhami pre rodinu, mestu či dedinu. Tak držme sa rovno, vzpriamene.

Čo je bolestnejšie pre nás? Máme deti - a predsa sme sami.

Na schôdzi sme si schválili plán hlavných úloh zameraný nielen na riadiacu činnosť, kultúru, šport, turistiku, zdravotnú starostlivosť, ale aj na pomoc pri riešení občianskych záležitostí. Čo je chvályhodné, že od minulého roku sa na našich akciách stretávame aj s dôchodcami ZO Z. Podhradie, N. Bošáca a Predpoloma.

Ulohy nám nikto neprikazuje. Sami si ich vymyslime až plníme. Podstatné je, že sa stretávame a dokážeme sa tešiť zo života.

Ešte myšlienka na zamyslenie: „Nikto tak nemiluje život ako starý človek.“

Mgr. Anna Rydzá
člena výboru ZO JDS Bošáca

Spomienka na pani Václavovú

*„Srdce láskavé prestalo bit,
nebolo lieku, aby mohla žiť.
Čas plynie, život ide diaľ.
Nám živým na Teba zostane
len spomienka a žiaľ!“*

Týmito slovami sa nám v miestnom rozhľase prihovila pracovníčka OcÚ a občania Bošáce sa dozvedeli smutnú správu, že dňa 29. januára 2013 nás navždy opustila vo veku 73 rokov dlhoročná knihovníčka Obecnej knižnice Bošáca, pani Žofia Václavová.

V živote človeka sú chvíle, o ktorých vieme, že prídu a predsa nás ich príchod prekvapí. Tak nás prekvapila aj smutná a nečakaná správa o jej náhlom odchode spomedzi nás. Od roku 2009 bojovala s chorobou, ale tá bola silnejšia ako jej vôle, premohla ju a navždy jej zabránila vrátiť sa do

knižnice nielen ako pracovníčke, ale aj ako čitateľke.

Pani Žofia Václavová sa narodila 15.5.1939. Ako knihovníčka pracovala 41 rokov (od augusta 1968 do konca roku 2009). Zo začiatku pracovala súčasne v knižnici v Tr. Bohuslaviciach, Bošáci, Z. Podhradí, N. Bošáci. Neskôr len v Bošáci a Z. Podhradí. Za svoju prácu dostala vyznamenanie Vzorný knihovník a v roku 2010 Ďakovný list - za dlhoročné aktívne pôsobenie v knihovničke profesií.

Zastavilo sa srdce ženy, ktorú sme všetci poznali, vážili si ju a aj keď ju smrť vytrhla z našej spoločnosti v našich spomienkach bude naďalej žiť ako človek, ktorý sa pričinil o rozvoj kultúry v našej obci.

Čest Vašej pamiatke.

Ing. Ludmila Radošová

Činnosť Obecnej knižnice Z. Podhradie za rok 2012

Knižnica mala k 31.12.2012 - 20 registrovaných čitateľov (z toho 5 čitateľov do 15 rokov).

V roku 2012 do knižnice pribudlo 37 kníh, z toho 36 kníh sme dostali darom od rodiny Peráčkovej a Zamcovej. Ďakujeme.

K 31.12.2012 sa v knižnici nachádzalo 3 187 kníh – z toho:

- 356 kníh odbornej literatúry pre dospelých
- 1360 kníh krásnej literatúry pre dospelých
- 150 kníh odbornej literatúry pre mládež
- 1321 kníh krásnej literatúry pre deti

Najlepší čitatelia - dospelí:

– Červienková Janka – 18 prečítaných kníh

- Bujnová Anna - 16 kníh

- Lehocká Alena – 15 kníh

- Václavová Elena – 7 kníh

- Gudymčuková Dana – 7 kníh

Čitatelia do 15 rokov

– Gudymčuková Sofia – 5 kníh

- Lobíšková Sára – 3 kníhy

Ostatní čitatelia po 1 knihe.

Najčítanejšie knihy:

Beletria – Brownová Sandra – Dilema lásky, Pavučina z hodvábu

- Bickmorová Barbara – Splnený sen, Vzdialená hviezda

- Deverauxová Jude – Horský vavrín

- Mc Bain Ed – rôzne detektívne príbehy

- Smith Deborah – Zradná kráska

Literatúra pre mládež – Dobšínsky Pavol

– Slovenské rozprávky

Ďuričková - Rozprávky

Brezina – príbehy zo série Sedem labiek za penny

Náučná literatúra pre mládež. – Encyklopédie o zvieratách

Z uvedeného vidieť, že dospelí najčastejšie čítajú lúbosné romány a mládež rozprávky a encyklopédie o zvieratách. Záujem o lúbosné romány je dôsledok toho, že z 15 dospelých čitateľov bolo 14 žien a len 1 muž.

V roku 2012 bolo v knižnici 243 výpožičiek. Knižnicu počas roka navštívilo 107 čitateľov.

Obecná knižnica je otvorená každý štvrtok od 13.00 hod. do 16.00 hod.

Činnosť Obecnej knižnice Bošáca za rok 2012

Knižnica mala k 31.12.2012- 105 registrovaných čitateľov (z toho 39 čitateľov do 15 rokov). Počet skutočných čitateľov je väčší, nakoľko v niektorých rodinách si na jeden preukaz požičiavajú viacerí členovia rodiny.

V roku 2012 do knižnice pribudlo 182 kníh, z toho 160 kníh sme dostali darom. Týmto sa ešte všetkým darecom podčakovať, 22 kníh bolo zakúpených z dotácie obecného úradu a z pokladne obecnej knižnice.

K 31.12.2012 sa v knižnici nachádzalo 9 428 kníh – z toho:

- 1 881 kníh odbornej literatúry pre dospelých
- 4 540 kníh krásnej literatúry pre dospelých
- 454 kníh odbornej literatúry pre mládež
- 2 553 kníh krásnej literatúry pre deti

Najlepší čitatelia :

Dospelí

– Mihalová Anna – 67 prečít. kníh

- Kosa Jozef - 59 kníh

- Kuchtová Viera – 56 kníh

- Brdová Lenka – 53 kníh

- Šenkárčin Stanislav – 46 kníh

Čitatelia do 15 rokov

– Bariná Alžbeta – 25 kníh

- Janotová Jessica – 25 kníh

- Hricková Dáša – 14 kníh

- Fulíková Nikola – 12 kníh

- Mizeráková Nikola – 11 kníh

Najčítanejšie knihy:

Beletria – Táňa Keleová – Vasilková

- Ja a on, Dúhový most

- Kat Martinová – Royalová nevesta

- Hamzová Mária – Dnes si tu a zaj-

tra..., Zlomený kvet, Zajtra môže byť neskoro

- Cole Kresley – Láska a lož, Láska a nádej, Láska a odvaha

- Featherová Jane – Hriešny džentlment, Hriešny kneža, Hriešny manžel

- Literatúra pre mládež – Rowlingová J.K. – 1 – 7.diel

- Spyri Johanna – Príbehy o dievčatku Heidi

- Blair L.E. – príbehy zo série - Medzi nami dievčatami

- Kolektív autorov – Zajko Uško Náučná literatúra pre mládež. – 1000 mláďať

- 1000 zázrakov prírody

Z uvedeného vidieť, že dospelí najčastejšie čítajú lúbosné a historické lúbosné romány a mládež rozprávky o zvieratách a encyklopédie o zvieratách. Záujem o lúbosné romány je dôsledok toho, že zo 64 dospelých čitateľov bolo 52 žien a len 12 mužov.

V roku 2012 bolo v knižnici 2122 výpožičiek. Knižnicu počas roka navštívilo 731 čitateľov, z toho 207 čitateľov do 15 rokov.

V roku 2012 bolo v knižnici 9 podujati pre verejnosť, na ktorých sa zúčastnilo 720 účastníkov.

Boli to nasledovné akcie:

- Výstava prác detí MŠ pod názvom Svet očami detí.

- Veľkonočná výstava

- Beseda so spisovateľom Drahalom Machalom.

- Výstava o histórii PD Bošáca.

- Exkurzie žiakov 1. až 4. ročníka ZŠ, žiakov MŠ a žiakov ZŠ navštievujúcich družinu.

Obecná knižnica je otvorená stredu a piatok od 13.00 hod. do 18.00 hod.

Ing.Radošová Ludmila

Bošácke baveničky

Druhá januárová nedeľa patrila už 10. ročníku Bošáckych baveničiek, kde nechybali humoristické scénky, hudba, spev a dobrá zábava. Všetko sa nieslo v duchu štartu novej regionálnej televízickej stanice "Bez Štamprle ani na krok". Ku každej televízii patria aj správy, ktoré nám svojimi reportážami priblížili žiaci zo ZŠ s MŠ L. V. Riznera v Bošáci.

Nasledovali scénky o manželských zhodách a nezhodách, v Pošte pre Teba a pre nás sa stretli Červená Čiapočka so Sivým Ocasom, pozreli sme sa aj na farmu k Janovi, ktorý si hľadal ženu a hneď odhalil, že sa preniesli do relácie Vtipnejší vyhľadávač. Kam speje naše zdravotníctvo sme si pozreli v reportáži Nemocnica na okraji dediny. V hasičských zboroch to tiež nemajú s finančnými prostriedkami ľahké, a čo sa stane ak nie je peňazi na zaplatenie faktúry za vodu, elektriku a vznikne požiar, sme videli v ďalšej scénke. So starším vekom sa stráca aj zrak. Ako to dopadlo keď si pani v zreлом veku prečítajú zlínky a pride pán, ktorý jej ponúka celkom iné služby... už úžasná scénka, ktorá veľmi pobavila divákov. Medzi jednotlivými scénkami potešil divákov tanec, spev a reklamy. Zlatým klincom programu bola módna prehliadka módnej divy Jednoducho Magdy. Krásne modelky, príťažlivé modelky a veľa humoru a recesie ukončilo desiaty ročník Bošáckych baveničiek. Celým programom Vás sprevádzala Táňa Heliková.

Dakujeme všetkým účinkujúcim za krásny kultúrny zážitok, rodine Mikuleovej za ozvučenie podujatia, starostovi obce za občerstvenie. Pre veľký úspech sme odohrali aj reprízu programu a spolu sme mali rekordnú návštěvnosť – Vás našich divákov, v počte cez šesťsto prítomných, čo nás utvrdilo v tom, že program Bošácke baveničky je veľmi obľúbený.

Beseda s Beckom

V nedeľu podvečer 20. januára 2013 do Bošáce prišiel opäť Peťo Ondrejovič, ktorého všetci kamaráti volajú Becko. Zaujímavú prezentáciou najnovších fotografií a cestovateľských zážitkov si mohol každý vychutnať v kultúrnom dome v Bošáci. Fotografie, zaujímavé články a zážitky z krajín ako Venezuela, Peru, Bolívia, Kuba a Etiópia si môžete pozrieť na internetovej stránke www.anakonda.sk. Ďakujeme za návštevu.

hodovania, plesov a maškarných bálov. Aj my sme sa rozhodli tento večer „predpopolecový“ osláviť ako sa patri, maškarami, tancom, hudbou a spevom. Do tanca i na počúvanie hrali Myjavskí heligónkari a o program sa postaral FS Kolovratok z Melieč - Lieskového. Prijemnú atmosféru vytvorili najmä naše nápadité „masky“. Boli naozaj krásne a rôznorodé, od zvieratiek, cez rozprávkové bytosti, arabov, starých slovanov až po strigy a rómskych spoluobčanov. Všetci si pochutnali na zabijačke, šiškách a fánkach, pobavili sa i zatancovali. Tradičným pochovaním basy sa skončil i náš fašiangový večer.

Ďakujeme DHZ Bošáca za podporu a spoluprácu na tejto akcii, Vám všetkým, ktorí ste sa prišli zabaviť a samozrejme všetkým maskám. Už teraz sa tešíme na pokračovanie a vytvorenie peknej fašiangovej tradície u nás v Bošáci.

dvojstrannu spracovala T. Heliková

Stretnutie „hríbarov“

V januári sa v našej knižnici stretli naši „hríbari“. Pri tejto príležitosti urobili aj malá výstavku svojich úlovkov. Prijemne sa porozprávali, ako inak - o hríbikoch, zážitkoch z lesa pri ich hľadaní a nemohla chýbať ani kuchynská úprava. Aj občania mali možnosť vidieť aké zaujímavé druhy hríbov rastú v našich lesoch počas otváracích hodín našej knižnice. Všetkým našim „hríbarm“ prajeme úspešnú nadchádzajúcu sezónu.

Fašiangový večer

Obec Bošáca a Dobrovoľný hasičský zbor v Bošáci pripravili 12. februára 2013 po prvýkrát v Bošáci Fašiangový večer s pochovaním basy.

Pochovaním basy sa končí fašiangové obdobie veselosti,

Byť ženou je nádherné

Medzinárodný deň žien je sviatok starší ako naše babičky. Napriek tomu je v poslednom období v ústrani a viac je preferovaný sviatok Dňa matiek. No nie každá žena je a môže byť matka. Preto sme sa rozhodli oživiť tento sviatok aj v Bošaci, tak trochu netradičným spôsobom.

Pre všetky ženy sme usporiadali

prijemné posedenie s občerstvením, kde sa dozvedeli nové kozmetické „vychytávky“, trendy v líčení a dekorácii nechtoў a možnosti využitia liečebnej kozmetiky. Vytvorili sme im možnosť oddýchnuť si od domáceho prostredia, detí či partnerov a aspoň chvíľu sa venovať sami sebe v čisto ženskom kolektive.

V príjemnej atmosfére čas rýchlo bežal a ani sme sa nenazdali, z popoludnia sa stal neskôr večer. Prítomné dámy vyslovili prosbu, či by podobné podujatie nemohlo byť aj častejšie. My im to s radosťou splníme a pripravíme zaujímavé posedenia pre „naše ženy“.

Touto cestou tiež ďakujeme našim odborničkam za prezentáciu, poradenstvo a samotné skrášľovanie. Vám všetkým ďakujeme za účasť a sme radi, že sa Vám páčilo.

Pod'akovanie darcom

V sobotu 16. marca 2013 sa konala výročná členská schôdza SČK, v rámci ktorej vystúpil pre členov i pre všetkých milovníkov folklóru súbor DRUŽBA z Trenčína. Ďakujeme organizátorom a folklórному súboru za krásny kultúrny zážitok. Veľké pod'akovanie patri aj členom SČK - darcom krvi. Ocenenie v podobe Janského plakety získali: Bronzovú Jánskeho plaketu Miroslav Kaššovic, Bošáca 298 a Pavla Surovčíková, Bošáca – Zabudišová 823. Zlatú Janského plaketu získal Jaroslav Miklánek, Bošáca 205. Všetkým prajeme veľa zdravia.

Výstava „Naše Hobby“

Každý z nás vo svojom voľnom čase robí niečo pre svoje potešenie. Ľudí od pradávna zaujímali rôzne techniky opracovania dreva, kovu, skla, a rôznych iných materiálov, ale aj ručné práce a zbieranie zaujímavých predmetov, či suvenírov. Človek často krát ani netuší, čo zaujímavé robí jeho sused, známy alebo spoluobčan. Preto sme

sa cez víkend 23. - 24. marca 2013 rozhodli usporiadať krásnu výstavu našich - vašich záľub v KD v Bošáci. Na výstave vystavilo svoje exponáty 48 vystavovateľov, navštívilo ju okolo 230 návštěvníkov a v pondelok ešte aj žiaci zo základnej školy a detičky zo škôlky. Vystavené exponáty boli skutočne nádherné a všetkým zhotoviteľom a autorom patrí náš obdiv. Ďakujeme všetkým za účasť a prezentáciu svojich záľub a Vám ostatným za návštevu. A ďakujeme všetkým, ktorí nám túto výstavu pomohli zorganizovať.

Pálenie Jura

Vítanie jari sa v Bošáckej doline konávalo už od pradávna v predvečer sv. Juraja. Už celý týždeň vopred chodievali dievčatá po západe slnka za dedinu spievať jurské pesničky. Večer 23. aprila sa k piesňam, pridali aj jurské ohne, ktoré sa pálieli po oboch stranach doliny.

Túto krásnu tradíciu sme sa rozhodli opäť oživiť a 28. apríla obec Bošáca v spolupráci s DHZ Bošáca pripravili pálenie jurského ohňa pri altánku nad ihriskom. V sobotu podvečer vládla pri pripravenej vatre super atmosféra so spevom, hudbou, pivečkom, špekáčikmi a chrumkavou slaninkou. Stretlo sa tu veľmi veľa občanov našej obce, ktorí s radosťou privítali nápad „pálenia jura“. Jurskú vatru sme zapálili okolo desiatej večer a výborná nálada pri nej trvala do skorých ranných hodín.

Ďakujeme našim mladým hasičom za spoluprácu a všetkým, ktorí prišli a podporili oživenie jurských tradícií, ktoré majú v Bošáci bohaté korene.

Fašiangová zabíjačka

Isto viete, že už druhý krát sa nám podarilo za výdatnej pomoci našich spoluobčanov, ktorí neváhali obetovať svoj voľný čas zorganizovať obecnú fašiangovú zabíjačku. Verím, že vsetci, ktorí sa zúčastnili tejto obecnej akcie sa výborne zabavili a odreagovali od každodenných starostí, s ktorými sa musíme dennodenne pasovať.

K dobrej nálade isto prispel aj folklórny súbor Kasanka z Moravského Lieskového, ktorého členovia vytvorili super atmosféru a vyprovokovali spievanie v celej sále KD. Samozrejme nemaľou mierou k dobrej nálade prispeli svojou hudbou aj duo Žabčík- Krajčovic.

Podľa výrazov tváre a vyjadrení ľudí môžem povedať, že ich bolo neurekom a po zabíjačkových

specialitách sa len tak zaprášilo, čo svedčí o ich výbornej chuti a pracovnej zručnosti majstrov, ktorí ich pre Vás pripravovali. Samozrejme akcia bez občanov by nebola akcia a som rád, že ľudia prišli a nie len z našej obce. Možno to je z mojej strany trocha sa opakovanie, ale musím opäť len

všetkým, ktorí mi pomohli pri zorganizovaní tejto akcie len podľačkovat'. Snimam pred Vami všetkými klobúk a úprimne d'akujem. Nebudem Vás tu menovať, lebo aj tak už ste všetkým známi a za reklamu sa plati...

Samozrejme d'akujem aj Vám všetkým, ktorí ste sa zúčastnili a svojimi dobrovoľnými príspevkami ste podporili túto akciu. Svoju účasťou ste nám dali vlastne zadostučenie a impulz, že sa ešte opäť obetovať svoj čas v prospech druhých ľudí a robiť takéto podľa mňa rodinné obecné posedenia, kde sa každý cítil ako doma. Aspoň ja som to v tej chvíli tak vnimal. Tešim sa na ďalšiu podobnú akciu. Teraz by to mala byť „Sloácka jitrnica“, ktorá, ak sa nič nepredvídateľne nevyškytne sa bude organizovať v obci Březová dňa 31.8. 2013. Vsetci ste už teraz srdečne pozvaní.

M. Zámečník

Na Juraja...

Hovorievalo sa, že na Juraja sa zem otvára. Na povrch vychádzajú rastliny, hady a iné živočíchy. Kto na Ďura stretne hada a odreže mu hlavu získá účinný talisman. Na Juraja sa ľudia rôznymi magickými úkonmi usilovali prekaziť činnosť škodlivých sôl. Uhlikom vykiadzali stajne, kravám dávali cesnak, dobytok okiadzali zeleným žitom. Ženy vraj skoro ráno stierali rosu z cudzej lúky. ohňami vyháňali zlé sily z chotára.

Čo už z toho bola pravda a čo nie, vedeli by nám ešte povedať naši starí a prastari rodičia. Pre nás mladých sú to už možno len povery, no predsa len si niečo uchovávame - udržiavame tradíciu pálenia ohňov.

Ako každý rok aj v tento rok na Juraja, rozžiarila sa naša Skalica veľkou vatrou i niekoľkými malými ohňikmi, pri ktorých si posedeli, porozprávali i zaspievali mladí aj starí... Na Skalici sa zišlo niekoľko desiatok Podhrad'ianov i návštěvníkov z okolia, ktorých privolala „Zvolávacia vatra“ a tradične o 21.00 hodine vzblíkla „Veľká vatra“. Vôňa špekáčikov, slaninky a spev zúčastnených sa niesol dolinou dlho do noci.... Dúfame len, že sme vyhnali všetky zlé sily z našej krásnej doliny.

D. Madilová

Nočná sút'až

Dobrovoľný hasičský zbor v Zemianskom Podhradí usporiadal dňa 18.5.2013 na svojom cvičisku už tradičnú hasičskú sút'až pod názvom XII. ročník Nočnej hasičskej sút'aže. Hasičské zápolenie otvoril starosta obce p. Miroslav Zámečník, ktoré o 19. hodine začali mladí hasiči – Plameňaci. Po ich odevčení pokračovali po 21. hodine hasičky a hasiči z okolitych i vzdialených obcí. Cvičilo sa hurá systém meraný elektrickou časomierou na upravenom trávnatom povrchu a po celodenom daždi za mierne chladného počasia. Sút'aže sa zúčastnilo 16 hasičských družstiev (2 ženské, 14 mužských a 4 detské - 1 dievčatá, 3 chlapčenské). Pred a počas sút'aže boli predvádzané americké historické vozidlá od p. Simeona z Nového Mesta nad Váhom, ako aj sanitné vozidlo Rýchlej zdravotnej pomoci. Firma z Trenčína prezentovala lietajúci balón, na ktorom sa mohli návštěvníci dať vzniesť do zabezpečenej výšky. Organizátor sút'aže mali zabezpečené občerstvenie, kde nesmeli chýbať pečené ryby, cigánska a hasičský gulás z diviny. Divinu nám samozrejme zabezpečila PS Bošáca za čo im d'akujeme. O zábavu sa počas podujatia postaral DJ Martin Cifra a celú sút'až odmoderoval veliteľ Okresného výboru Dobrovoľnej požiarnej ochrany v Novom Meste nad Váhom p. Ivan Krúpa. Mladí ako aj starší hasiči si vyskúšali prácu s hasičským náradím za sťažených podmienok v nočných hodinách, čo je v praxi využiteľné pri hasení požiarov. Počas vyhodnotenia, ktoré bolo v skorých ranných hodinách predsedu Dobrovoľného hasičského zboru v Zemianskom Podhradí p. Ing. Štefan Kusenda podľačoval sút'ažiacim za pripravenosť na hasičskú sút'až, dosiahnuté výsledky

a vysoko vyzdvihol slušné správanie, organizovanosť a vystupovanie hasičských zborov počas celej sút'aže. Samozrejme veľké d'akujem patriť všetkým, ktorí obetovali svoj voľný čas a svoju prácu prispeli k zorganizovaniu tejto už tradičnej nočnej hasičskej sút'aže.

DHZZ Podhradie

Veľká noc v MŠ

Aj keď vonku poletoval sneh a deti ani neverili, že sa blíži Veľká noc, pripravili sme pre ne 27.3.2013 v MŠ v Z.

Podhradí „Tvorivú dielňu“ – maľovanie kraslíc. Deti sa s nadšením vrhli do práce. Prišli medzi nás aj niektorí rodičia a tak sme maľovali, lepili, kreslili... Spoločne sme strávili prijemné chvíle plné zábavy. Rodičom detí ďakujeme za účasť, ako aj za upletené korbáče, ktoré zdobia našu MŠ.

Stavanie mája

Stavanie mája sa stalo v našej obci už tradíciou. Každoročne vo dvore obecného úradu v posledný deň mesiaca apríl sa vytýčí vyzdobený farebnými stužkami máj.

Tento rok vyzdobili máj deti z materskej školy pod vedením pani učiteľiek. Už po tretíkrát sa stavalo ručne za doprovodu dychovej hudby Bošáčanka a spevákov z folklórneho súboru Kasanka.

Zo života MŠ v Zemianskom Podhradí

„Všetko, čo naozaj potrebujem vedieť, som sa naučil v materskej škole.“

Týmto slovami amerického spisovateľa a filozofa Roberta Fulghuma som ukončila svoj článok v poslednom čísle nášho časopisu Prameň. Bolo to v jeseni minulého roku. Pracovné nasadenie pri plnení povinností nám nedovoľuje uvedomiť si, ako čas letí. V súčasnosti vo mne rezonuje jedna téma - jediná: beh života v škole, vedenie ktorej mi zverili pred necelými dvomi rokmi - v Materskej škole Z. Podhradie.

Život MŠ nepozostáva len z fulghumovských oblastí výchovy, uvedených v Prameňi august - december.

Nejdôľbe iba o základy hygieny, slušnosti, stolovania, rovnosti, sú tu i ďalšie vzdelávacie oblasti, ktoré postupne vedú predškolákov po náročnej ceste do základnej školy. Spomeniem výtvarnú, jazykovú, pohybovú, hudobnú, ale aj prosociálnu výchovu, matematické predstavy a pod. Po siedsoch týchto vzdelávacích oblastí viedie cesta k neskoršiemu uplatneniu sa v dospelosti.

Toto všetko som uviedla len preto, aby som poukázala na ešte jednu dôležitú oblasť života našich škôlkarov, ktorá nie je konkrétnou súčasťou curricula pre MŠ (učebných osnov). Jedná sa o aktivity, ktoré s deťmi uskutočňujeme. Túto dôležitosť oblasti výchovy a vzdelávania berieme so všetkou vážnosťou a na optimálnej kvantitatívnej i kvalitatívnej úrovni. Nič podstatné z nej nezanedbávame, ale nič ani neprečerpávame. Sme si vedomi skutočnosti, že tieto aktivity dávajú priestor pre spoluprácu troch základných prvkov predškolského vývinu dieťaťa: pedagógov, detí a v neposlednom rade ich rodičov.

Prvú akciu sme uskutočnili v septembri 2012, teda na začiatku nového školského roku, kedy

sme v našej MŠ usporiadali výstavu jesenných prác detí. Tu sme sa presvedčili o ich obrazovnosti i zručnosti. Čo všetko dokázali vytvoriť z darov prírody, akými sú tekvičky, šípky, šísky, listy, gaštaný.

Podobnú výstavu sme v rámci spolupráce navštívili aj v priestoroch ZŠ E. VI. Riznera v Roščici. Príaznivý vietor, ale neskôr aj dôvod poznačili ďalšiu septembrovú akciu - šarkaniádu. Vrtochy počasia však nezakalili radosť z vydareného podujatia ani deťom, rodičom, či ostatným prítomným.

V októbri začali v našej MŠ činnosť 2 krúžky. Utorky sú vyhradené pre oboznámanie sa s anglickým jazykom. Každý štvrtok patrí náboženskej chvíľke, ktorú vedú evanjelická paní farárka Mgr. Drottnerová a katolicky pán kaplán Mgr. Švec. Tu sa vytvoril priestor pre pochopenie náboženstva, pre lásku k Bohu i ľuďom, a to prostredníctvom podávania biblických príbehov, piesni a pohybových hier.

K novembrovému sviatku Pamiatky zosnulých sme s deťmi pripravili svietniky, ktorými sme si učili tých, čo už medzi nami nie sú. V tomto mesiaci sa uskutočnil aj lampiónový sprievod. Z. Podhradie vtedy ožilo svetlom lampiónov, ale aj zvukom rapkáčov, pišťaliek či piesní. Nechýbali ani masky.

V jedno novembrové popoludnie paní Mgr. Bednárová vykonala v našej MŠ za prítomnosti rodičov logopedické vyšetroenie detí.

5. decembra 2012 našu MŠ navštívil Mikuláš, anjel a čert. Priesťovali z CVČ v Novom Meste n. Váh., aby potěšili detské srdiečka a zároveň sa presvedčili o ich uměleckej úrovni. Za báscičky i pesničky ich Mikuláš odmenil baličkami.

Ďalšou decembrovou akciou bola návšteva

Deň matiek

S prichodom jari, prvých teplých slnečných dní, každoročne v 2. májovú nedelu oslavujeme Deň matiek, ktorý patrí k najkrajším sviatkom. V tomto sviatku sa odzrkadľuje jedinečnosť a nenahraditeľnosť matky v spoločnosti. Každý z nás by si mal nájsť chvíľku, aby si na tú svoju mámu spomenal a vzdal úctu svojim mamám kvetom, či iným darčekom. Aj toho roku starosta obce a obecné zastupiteľstvo pozvalo všetky ženy a matky na oslavu tohto sviatku dňa 12. mája 2013 o 14,00 hodine do kultúrneho domu v Zemianskom Podhradí. Program pripravili tí najmenší, deti z materskej školy, ktorých láska je tá najúprimnejšia a najviac poteší srdce matky, starej a prastarej mamy. Krásne sviatočné chvíle svojim vystúpením obohatil aj folklórny súbor Kasanka z Moravského Lieskového.

OcÚ Zem. Podhradie

výstavy včelárstva a včelárskych produktov, ktorá spolu s poľovníckou výstavou, najmä ukážkou trofejí, sa uskutočnila v našom KD.

Vianočná besiedka bola v priestoroch našej MŠ. V bohatom programe sa deti pochválili rodičom i starým rodičom piesňami, básňami, pohybovými hrami i dramatizáciou rozprávky O rukavičke. Odmenou im bol čaj a koláčiky, čo pripravili rodičia. Dňa 15. januára 2013 sa 7 našich predškolákov zúčastnilo v bošáckej ZŠ na otvorennej hodine u prvákov, ktorých triednou učiteľkou je paní Mgr. Matejková. Tu sa deti zoznámili so životom a prácou v ozajstnej škole, ktoré budú čoskoro žiakmi.

Posledný januárový deň roku 2013 je zároveň dátumom našej poslednej akcie v prvom polroku školského roku 2012 - 2013. Bol ňou v poradí už sestry karneval. KD v Z. Podhradie slávnostne vyzdobili rodičia. Karneval otvoril starosta obce pán Miroslav Zámečník.

Pozornosť upútala scénka O Snchulienke a siedmich trpaslíkoch, ktorú pripravili a predviedli rodičia. V ich režii sa uskutočnili aj súťažné hry. Deti zaspievali piesň a zarecitovali básne na karnevalovú tému. Hlavným bodom programu bolo predstavovanie a odmenovanie masiek. Darčeky dostali princezné, mažoretky, spajdrmeňi, medvedí, indiánka, červená čiapočka a ďalšie. O pohostenie sa postarali rodičia. Chutnú pizzu pripravil kuchár - odborník pán Krivý so svojou manželkou.

Zavŕšením večera bol ohňostroj, ktorý vytryskol z torty - diela jednej z mamičiek.

Radostné tváre detí boli najväčšou odmenou všetkým, čo prispeli k zdaru tohto krásneho podujatia.

Viera Heliková, riaditeľka MŠ

Gymnastický krúžok pre deti pri OZ Ratolest' Haluzice

Šport je jedna z najzdravších súčasťí každodenného života. Hoci príležitostí na šport mávame pomerne dosť, často dávame prednosť „menej akčným“ a menej zdravým aktivitám. V dnešnej dobe sa stáva veľkým celospoločenským problémom rozširujúci sa trend nadváhy - a to aj u detí a s tým spojené zdravotné riziká. Preto výchova k aktívнемu športu už od detstva si viac ako kedykoľvek predtým zaslúži právoplatné miesto vo výchove našich detí. Dáme im tak oveľa zdravší život a zdravšiu budúcnosť.

Zofia Hrančová z OZ Ratolest' Haluzice, ako skúsená a dlhorocná cvičiteľka, organizuje a vedie Gymnastický krúžok pre deti. Na Základnej škole L. V. Riznera v Bošáci funguje už od decembra 2007. Deti sa učia jednoduché základy gymnastiky, discipline a zásadám bezpečnosti v telocvični. Okrem veľkej radosť z vlastných úspechov získavajú lepšie držanie tela, lepsiú ohybnosť, kondičku a športovú zručnosť.

S prvými športovými pokrokmi začali deti prezentovať svoju záľubu aj na verejnosti. Verejné vystúpenia sú pre deti odmenou i uznaním ich vytrvalosti a vôle zlepšovať sa. Deti najprv vystupovali v Penzióne sociálnych služieb v Z. Podhradí. Neskôr aj pri príležitosti Dňa Matiek, na Bošáckych bavenečkách a pravidelne vystupujú pre spolužiakov a kamarátov z Detského klubu pri ZŠ L.V.Riznera v Bošáci.

Tento rok sa však do pamäte našich detí zapísal naozaj nezabudnuteľný zážitok. 11. aprila 2013 sa zúčastnili v N. Meste n. Váh. Obvodného kola v gymnastickom štvorboji Žiakov základnej školy 2012/2013. Gymnastický štvorboj je súťaž 5-členných družstiev v 4 základných disciplinach – prostné akrobacia (zostava na žinenkách), lavička, hrazda a podľa veku preskok ponad švédsku debnu alebo ponad kozu. Súťaže sa zúčastnili žiačky ZŠ L.V.Riznera Bošáca v dvoch vekových kategóriях: V Kategórii A – školu reprezentovali žiačky 2. ročníka: Paulinka Paučinová, Ninka Kosová, Monika Hričková, Lenka Lukáčová a Martinka Ilčíková V Kategórii B – školu reprezentovali žiačky 5. a 6. ročníka: Inka Turánková, Nikolka Breznická, Jessica Janotová, Alexandra Fridrichová.

Naše žiačky sa umiestnili na 3. mieste, za čo im patrí skutočné uznanie. Gratulujeme!

Aj touto cestou by sme zároveň radi podčakovali pani Zofii Hrančovej, ktorá bez nároku na finančné odmenu venuje svoj voľný čas deťom v gymnastickom krúžku a viedie ich ku športu, ktorý bol kedysi ozdobou a pýchou tejto obce, v časoch kedy Sokolovňa bola centrom športu našej obce.

Obecný úrad Bošáca

Rozprávkový les v DSS

Domov sociálnych služieb v Zemianskom Podhradí organizoval už štvrtý ročník akcie „Rozprávkový les“ tento rok s podnázvom „chodniček do minulosti s Adelou Ostrolúckou“ pre klientov zariadení TSK. Tento ročník sa niesol v znamení rozprávkových bytostí, ale aj postav z dávnej histórie a filmov. Predstavili sa Adela Ostrolúcka s Ludovítom Štúrom, Omar a Fatima, Fantomas, Kleopatra a Caesar, Angelika a Nikolas, Traja mušketieri a krásna Constance, Čachtická pani, Winnetou, Pyšná princezná, Esmeralda a Quasimodo a ďalši. Akcie sa zúčastnili okrem zástupecov TSK aj klienti týchto zariadení: DSS Adamovské Kochanovce, CSS Bzince pod Javorinou, CSS Kostolná – Záriečie, CSS Myjava, CSS Nová Bošáca, CSS Prievidza, CSS Trenčín, CSS DEMY Trenčín. Teší nás, že sme mohli privítať aj pribuzných klientok a ďalších ľudí. Sme radi, že akcia sa mohla konáť aj napriek nepriaznivému počasiu, a to vďaka OÚ Zemianske Podhradie, ktoré nám zapožičalo KD.

Veríme, že aj v budúcnosti sa nám podarí realizovať podobné akcie, ktoré potešia všetkých zúčastnených.

V decembri počas pracovnej cesty do Izraela navštívil Daniel Bradáč vnuka posledného bošáckeho rabina – Shaiku Landau, ktorý žije na predmestí Tel Avivu. Shaika Landau ukázal svojmu hostovi modernú metropoli Tel Aviv i starobylé mesto Jaffa.

Nakoniec ho pozval aj na návštěvu k svojim rodičom. Jeho mama Sára, rodená Friedmannová sa mohla po dlhom čase rozprávať po slovensky.

Stretnutie sa konalo v príjemnej a pohostinnej atmosfére.

Fotografia zachytáva Daniela Bradáča s rodičmi Shaika.

Shaika za-vítal tiež do

Bošáce minulý rok, na miesta kde žili jeho predkovia. Sára sa narodila tesne pred II. svetovou vojnou a bývala v dome, ktorý sa nachádzal oproti budove súčasnej pošty. Bošáca Shaika očarila, o čom svedčí aj jeho zápis v obecnej kronike.

Liečivá sila prírody ... alebo herbár z Bošáckej doliny

Co pomáha pri vysokom krvnom tlaku? Vysoký krvný tlak je ochorenie, ktorým trpi čoraz viac občanov bez rozdielu veku. Je to pravdepodobne dôsledok stresu a hektického života, ktorým žijeme v 21. storočí a neustále sa zvyšujúcim tempom, či už v práci alebo osobnom živote. Každý mi dá za pravdu, že keby mal byť deň raz tak dlhý, ani tých 48 hodín by nám nestačilo, aby sme stihli všetko čo stihnuť chceme. Vysoký krvný tlak držia na uzde tabletky predpísané u lekára, no i v prírode nájdeme riešenie ako sa s týmto neduhom vysporiadaj.

Pastierska kapsička

pozitívne ovplyvňuje reguláciu krvného tlaku. Táto veľmi cenná liečivá bylina rastie skoro všade a väčšinou ju ľudia považujú za burinu. Nezameniteľná je vďaka „tobofíkam“, ktoré pravidelne vyrastajú spod bielych kvetov a každý ju pozná ako hrkávku. Čaj z pastierskej kapsičky reguluje krvný tlak a odporúča sa aj pri silnej menštruačii, gynekologických chorobách a býva súčasťou čajov na prečistenie krvi. Nemal by sa užívať dlhodobo a nie je vhodný pre tehotné ženy.

Pripravte si tinktúru z kapsičky pastierskej: Čerstvú kapsičku nakrájame nadrobno a naplníme až po hrdlo fľaše – nestláčame, zalejeme alkoholom a necháme stáť 14 dní na slinku alebo v teple. Ako všetky bylinky sa musí užívať obmedzený čas, nikdy nie dlhodobo, pretože pri predávkovaní hrozí otrava.

Cesnak

je ľahko spoľahlivý a dostupný liek, ktorým sa dá znížiť tlak. Cenné látky obsiahnuté v cesnaku rozširujú cievky a znížujú hladinu cholesterolu v krvi. Jeho pravidelným užívaním sa dosiahne často celkom uspokojivé zníženie tlaku. Za rozumnú dávku

sa považuje jeden strúčik na deň alebo 1-2 strúčiky počas 2-3 týždňov s týždenou prestávkou. Z cesnaku si môžete prípraviť cesnakový elixír, ktorý lieči vysoký krvný tlak, kôrnatenie tepien, upravujúce črevnú flóru a má antibiotické účinky.

Na elixír potrebujeme: 4 ošípané citróny bez kôstok, 1 väčšia ošípaná cibuľa, 15-20 strúčikov cesnaku, 150 g chrenu, 1L vody a 500 g práškového cukru. Všetky suroviny zomeťte na mäsovom mlynčeku a dajte do trojlitrovej fľaše, alebo pohára. Zalejte prevarenou vodou, pridajte cukor, dobre uzavrite a nechajte 2 týždne stáť. Občas premiešajte. Potom sedzte a vylisujte. Uchovávajte v dôkladne uzavretej nádobe. Užívajte denne ráno a večer likérový pohár. Po spotrebovaní je nevyhnutná najmenej šestýžľbová prestávka.

Hloh obyčajný,

je ker s bielymi kvetinami, ktorý môže vyrásť až do výšky osiem metrov a dožiť sa viac ako päť sto rokov, poznali ho už naši dávni predkovia. Čaj z hlohu pomáha pri najrôlenejších srdečových ťažkostach, nedostatočnom krvnom obehu, pôsobi na rozšírenie tepien, znížuje krvný tlak a upokojuje nervovú sústavu. Listy a kvety hlohu zalejte vriacou vodou a nechajte asi 10 minút lúhovať. Pijú sa dve šálky ráno a večer.

Na krvný tlak pozitívne vplýva aj konzumácia citrónov, škorice, pitie čaju rooibos, konzumácia petržľenu alebo medvedieho cesnaku. Je už na každom z nás, ako budeme používať liečivé účinky prírodnnej medicíny.

čerpané z odbornej literatúry

spracovala Heliková Tatiana

Kyslé a zásadité potraviny

Hodnota pH ľudskejho tela by sa mala pohybovať niekde medzi 6,8-7,8, niektoré zdroje uvádzajú dokonca ešte užší limit pre bezproblémové fungovanie organizmu. Niekoľko medzi 7,35-7,45. Hladina pH 7 je neutrálna (ani kyslá, ani zásaditá), takže ľudska krv s ideálnym priemerom hodnoty pH okolo 7,4 je miernie zásaditá. Ľudský organizmus má k zachovaniu rovnováhy medzi kyselinami a zásadami k dospozicii niekoľko mechanizmov, schopnosti nášho tela zachovať si túto rovnováhu sú však obmedzené. Napríklad pri konzumácii príliš veľkého množstva kyselinotvorných potravín (strava bohatá na bielkoviny) môže dojsť ku prekysleniu organizmu. Prekyslenie organizmu spôsobuje problémy vo vykonávaní základných životných funkcií, môže byť preto príčinou mnohých porúch: Zniženie celkovej odolnosti nášho tela proti ochoreniam (zniženie imunity). Náchylnosť na odvápnenie, vznik osteoporózy. Náchylnosť na arteriosklerózu a koronárne choroby. Zvýšenie pravdepodobnosti vzniku artrítidy. Zvýšená tendencia tkaniva zadržiavať tekutinu (edémy, dna). Vyššie riziko urátových a cysťinových kameňov v obličkach.

Vyššie riziko rakoviny (rakovinové bunky rýchlejšie rastú v kyslom prostredí).

To je dôvod, prečo je dôležité, aby naša strava obsahovala dostatočné množstvo zásadotvorných potravín, ako je ovocie a zelenina. Každá potrava, ktorú stravíme, zanecháva v našom tele zbytkový "popol", ktorý je buď kyslý, zásaditý, alebo neutrálny. Podľa druhu potravy, z ktorej pochádza. Prirodzený pomer medzi kyselinami a zásadami by sa mal v zdravom tele pohybovať v pomere približne od 1:3 po 1:4. Ak je tento pomer zachovaný, tclo je viac schopné odolávať chorobám.

Ako predchádzať prekysleniu:

Zvýste podiel zásaditých potravín vo svojom jedálňičku, predovšetkým ovocie a zeleninu, ktoré znižujú hladinu kyselin v tele. Pokiaľ nie ste priamo vegetariánom, ideálne je zaradenie vegetariánskej stravy do vašho jedálňičku.

Obmedzte kyslé jedlá, najmä údené syry, mäso, ryby a vajcia. Obilníny, vlašské orechy, burské oriešky, šošovica a soja sú tiež kyslé, no v menšom rozsahu ako potraviny živočíšného pôvodu.

Pomáhajte svojim obličkám pitím primeraného množstva vody.

Kyslé a zásadité potraviny: Väčšina potravín rastlinného pôvodu, okrem obilníň a niektorých strukovín, je zásaditá. Všetka potrava živočíšného pôvodu, okrem mlieka a jogurtu, je kyslá.

Zásadotvorné potraviny: Všetko ovocie (figy, marhule, broskyne, jablká, hroznienka, melón, citrusy, banány...), okrem sliviek, čučoriedok a brusnic. Z orechov mandľa a gaštanov. Zo strukovín cicer a fazuľa. Pohánka. Všetka zelenina (rajčiny, kapusta, mrkvka, d'atile, zeler, uhorky, šalát, zemiaky...). Z mliečnych výrobkov iba mlieko a jogurt. Zelenina a takmer všetky druhy ovocia vytvárajú zásadité prostredie a regulujú množstvo kyselin, ktoré v tele normálne vznikajú.

Kyselinovorné potraviny: Z ovocia iba slivky, čučoriedky a brusnice. Z orechov najmä vlašské orechy, burské oriešky a kešu orechy. Všetky obilníny, celozmné aj rafinované, aj ich deriváty (chlieb, cestoviny, atď.). Zo strukovín soja a šošovica. Z mliečnych výrobkov sýr a to najmä údený. Vajcia. Všetko mäso, aj ryby. Mäso, vrátane rybacieho a ich deriváty, ale aj vajcia a údený sýr okysťujú telo a ak ono nie je ihneď schopné tieto nahromadené kyseliny vyvážiť alebo vylúčiť, môže to spôsobiť veľa rôznych ťažkostí.

Zo života školy

Škola okrem výchovno-vzdelávacej práce žije rušným životom. Svoje vedomosti a zručnosti si žiaci overujú na rôznych súťažach, či už vedomostných alebo športových.

Matematické súťaže:

Matematická olympiáda – okresné kolo – Richard Janega 2. miesto, postup do krajského kola

Pytagoriáda – okresné kolo – Kopunec Tibor – 5. miesto, Ochodnický David – 4. miesto

KLOKAN – celoslovenská korešpoddenčná súťaž – úlohy riešilo 18 žiakov I. stupňa a 22 žiakov II. stupňa. Šampiónom školy sa stal Roman Dubnička y 2. ročnika

Literárne súťaže:

Podavorinskej Bzince – obvodné kolo – Šimon Kolarovič 3. miesto, Veronika Rýdza -2. miesto s postupom do okresného kola, kde získala znova 2. miesto.

Šaliansky Mat'ko – obvodné kolo – účast: Emma Bujnová a Zuzana Kačicová

Sportové súťaže:

Florbal mladšie žiačky – oblastné kolo 2. miesto, okresné kolo 3. miesto

Florbal starší žiaci – oblastné kolo – 4. miesto

Florbal mladší žiaci – oblastné kolo – 3. miesto

Midi volejbal – žiaci 9. roč. – dievčatá 2. miesto, chlapci 3. miesto

Malý futbal starší žiaci – predkolo – 2.

miesto

Coca Cola Cup – futbal starší žiaci – v 2. kole – 2. miesto

McDonald's Cup – futbal žiaci 1. stupňa – predkolo: 1. miesto, obvodné kolo: 2. miesto

Malý futbal dievčatá – obvodné kolo – 1. miesto

Gymnastický štvorboj – Paučinová Paulina -6. miesto, Kosová Nina – 8. miesto, Lukáčová Lenka, Hricková Monika, Ilčíková Martina, Janotová Jessica, Kopuncová Miriam, Turánková Ingrid, Breznická Nikola, Fridrichová Alexandra

Družstvo st. žiačky – 4. miesto, mladšie žiačky – 3. miesto

Iné súťaže:

Geografická olympiáda – okresné kolo – účast: Adam Benko, Matúš Bujna, David Ochodnický, Terézia Kačicová, Nikola Mizeráková, Veronika Rýdza, Adrián Zámečník, Adela Šamáková, Jana

Zámečníková, Simona Gavendová, Richard Janega, Dominik Kasana, Nikola Kaššovicová, Radka Štrbková

Chemická olympiáda

– okresné kolo – Richard Janega

– 4. miesto, Monika Hedviga Aninová

7. miesto, účasť: Karolína Rýdza, Lucia Margalová

Slávik Slovenska – školské kolo - súťažilo 20 žiakov. V okresnom kole získala J. Kalamenová 3. miesto.

Besedy, divadelné predstavenia, výchovné koncerty, aktivity:

Beseda o Vodnom diele Gabčíkovo v spolupráci s Miestnym odborom Maticy slovenskej

Komu sa nelení tomu sa zelení – výchovný koncert zamenaný na ochranu životného prostredia

Snehulienska – divadelné predstavenie

Deň Zeme – zamieraný na vycistenie lokalít obce – vyzberanie odpadu.

Deň Zeme

22. apríla sme si pri-pomemuli Deň Zeme. V tento deň žiaci základnej školy zberali v obci a jej okolí odpadky. Rozdelili sa na skupiny podľa tried a postupne čistili - ihrisko v Bošáci a priestory zaním - v okolí židovského cintorína, okolie cesty na Zabudlšovú, priestory v okoli potoka, vedľajšie ulice okolo školy, ale aj priestory hasičského ihriska v Zemianskom Podhradi. Pri upratovaní

nám pomáhal aj pracovníci z Verejno-prospešných prác. Veríme, že svojou prácou sme aspon troška prispeli k čistejšej prírode.

Velmi by nás potešilo, keby sme už odpadky nemuseli zberať, ale to by ich museli

všetci hádzať tam, kam patria – do košov a zberných nádob a nie na rôzne priestranstvá obce. Tak by sme sa príčinili o to, že naše obce budú čisté, pekné a nie znečistené.

R. Štrbková a K. Rýdza, 9. roč.

Míľa pre mamu

Obec Bošáca sa už po druhýkrát zapojila do projektu – Najväčší oslavu Dňa matiek na Slovensku pod názvom Míľa pre mamu, ktorý sa konal v sobotu 11. mája 2013. Zábavné popoludnie so štartom na námestí v Bošáci a cieľom v kultúrnom dome prilákalo aj tohto roku rodinky s deťmi. V kultúrnom dome boli pre deti pripravené odmeny za účasť, trampolína, skáiaci hrad a rôzne zábavné hry. Podujatia sa zúčastnili detičky v sprievode svojich rodinných

prislušníkov. Spoločne sme sa zapojili aj do ponožkového rekordu. Prinesené ponožky sa odmerali a na celom Slovensku spočítali. V Bošáci sme mali dvojmetrovú ponožkovú šnúru, a v celoslovenskom rekorde v dĺžke 685 metrov. Na celom Slovensku sa na podujatí zabávalo 18 637 účastníkov. Ďakujeme za účasť.

Ďakujem Ti mama ...

Druhý májový víkend sme v Bošáci venovali deťom a ich mamičkám. Sobotný zábavný program Míľa pre

mamu vystriedal v nedeľu program Ďakujem Ti mama... v kultúrnom dome v Bošáci. Na úvod sa starosta obce podčakoval všetkým ženám – matkám za lásku, starostlivosť a výchovu našich detí. V programe vystúpila tradične

naša dychová hudba Bošáčanka pod vedením Miroslava Žákovica so svojimi skvelými sólistami. Nádherný a pestrý program pripravili pre svoje mamy žiaci a detičky zo základnej školy a materskej školy v Bošáci. Paní učiteľky výborne pripravili deti na toto vystúpenie a program mal veľký úspech. Svoje piesne zaspievali žiaci zo speváckeho krúžku paní učiteľky Kukučovej. Vystúpili aj výborné cvičenkine z gymnastického krúžku pod vedením p. Žofie Hrančovej a nádherný brušný tanec nám zatancovala brušná tanečnica, ktorá sa učí tancovať tento zaujímavý štýl v krúžku brušných tancov p. Dušanky Košnárovej. Všetkým deťom a paní učiteľkám veľmi ďakujeme za prípravu krásneho programu a už teraz sa tešíme, čím nás naše deti prekvapia nabudúce. Navštívila nás aj folklórna skupina Kolovrátok z Melčic - Lieskového, ktorej členovia sa u nás cítia skoro lepšie ako doma, a vždy radi prídu zaspievať svoje krásne piesne na naše kultúrne podujatia. Na záver sme si ešte vypočuli našu Bošáčanku.

Ešte raz veľmi ďakujeme všetkým účinkujúcim za krásny, dlhý a zaujímavý program: DH Bošáčanke, žiakom a paní učiteľkám zo ZŠ s MŠ L. V. Riznera v Bošáci, zaujmovým

krúžkom a ich vedúcim pôsobiacich v obci Bošáca a členom FS Kolovrátok. Veľké podčakovanie patrí aj Vám všetkým, ktorí ste navštívili toto kultúrne podujatie.

Darovanie krvi

Kvapka krvi Bošáckej doliny, teda darovanie krvi prostredníctvom mobilnej transfúznej služby sa v našej doline už udomácnilo. Tento krát usporiadal miestny spolok Slovenského červeného križa odber krvi v spolupráci s obcou Zemianske Podhradie v tunajšom kultúrnom dome. Krv darovalo 31 darcov, ktorým aj touto cestou patria veľké podčakovanie a náš obdiv.

Podčakovanie za spoluprácu

Veľmi rada by som podčakovala všetkým, ktorí pripravovali kultúrne akcie v Bošáci a obeťovali svoj voľný čas pre potešenie svojich spoluobčanov. Podčakovanie patrí nielen členom kultúrnej komisie, mojim kolegyniam na obecnom úrade, starostovi obce ale aj mladým členom Dobrovoľného hasičského zboru v Bošáci na čele s Michalom Kozicom, členom Jednoty dôchodcov v Bošáci, ženám z Tvorivých dielni a Vám všetkým, ktorí sa zapájate do prípravy a realizácie podujatí. Ešte raz Vám všetkým srdiečne ďakujem.

**Helíková Tatiana
Obecný úrad Bošáca**

„Fašánek sa kráci ...”

V sobotu 9.2.2013 sa za pravého zimného počasia (- 6 st., 30 cm snehu) uskutočnil na Zabudišovej 2. ročník

fašiangového sprievodu. V čase od 10 hod. do 16 hod. sme navštívili s nacvičeným programom 28 usadlostí. Počet účastníkov sprievodu oproti minulému roku rapidne vzrástol, spolu vystupovalo v programe až 25 dospelých a detí, kapela sa nám rozrástla o 6 člennú vynikajúcu partiu sláčikových umelcov z Piešťan (husle, basa, klarinet) s názvom Ľudová hudba Petra Obucha, a o jedného bubenika z Moravského Lieskového, ktorých doplnili domáci super harmonikár Ludvík Zámečník so svojím zaťom Petrom Dedíkom, ktorý búchal s ozembuchom. Celú partiu vozil Vojto Potočný na svojej dodávke s privesným vozíkom, kde sme len tak tak pomestili. Veď dobrých ľudí sa všade veľa vojde... Vyzberali sme množstvo

domácich dobrôt, ktoré sme večer v miestnom kultúrnom dome od 17 hod. za perfektnej asistencie uvedenej zmiešanej kapely aj skonzumovali. Kulturák praskal vo švíkoch, keď sa v ňom tiesnilo odhadom vyše 120 ľudí, čo je po vlaňajšom úspešnom prvom ročníku ešte o dve desiatky zabávajúcich sa viac!!! Už teraz sa tešíme na budúci ročník.

Ing. J. Struhár

Pletenie z vŕbového prútia

Na ďalšej krásnej akcii na Zabudišovej sme sa mohli naučiť základy pletenia z vŕbového prútia. Zišlo sa nás asi 30. Niektorí si upletli „umelecké misky“ (čiže nie veľmi pravidelné), napriek tomu sa každý svojmu výrobku veľmi tešil. Chlapci si upletli k Veľkej noci korbáče. Menej zdatní sa starali o dobrú náladu a občerstvenie. Celá tvorivá a priateľská atmosféra prebehla pod odborným dozorom manželov Horečných.

Za odovzdanie ich skúseností im úprimne ďakujeme. Dúfame, že sa opäť stretneme na ďalších kurzoch a „dopletieme“ alebo snáď upletieme nové diela.

rodina Karliková

Skupinka zo Zabudišovej na zraze „Krásistov“

Dňa 25.5.2013 sa konal 50. ročník stretnutia čitateľov časopisu Krásy Slovenska, ktoré sa tento rok konalo na Michalovskom vrchu pri Veľkom Klíži v pohorí Tribeč. Na toto pútnické miesto sa pod vedením bratov Struhárovcov vydala i naša 11 členná skupinka zo Zabudišovej. Vyzbrojení originálnymi tričkami, vlajkou, „kvapalnými“ ovocnými výtažkami a chutnými oškvarkovými pagáčikmi sa skupinka vydala na 12 km turistiku, kde sa pridala k cca 1000 čitateľom z celého Slovenska. Po návrate do Klíža nesmel chýbať ani výborný guláš.

Už teraz sa zúčastnení tešia na budúci ročník stretnutia na Vrchu Smrekovica pri Levoči.

Ing. J. Struhár

Na MDD nechýbal koník a ani zmrzlina

1. júna sa na Zabudišovej konala milá akcia venovaná všetkým detičkám ale i dospelým. I keď to s počasím spočiatku nevyzeralo dobre, napokon všetkých cca 60 zúčastnených prežilo pekné popoludnie plné zábavných hier, atrakcií a chýbať nemohla ani vynikajúca zmrzlina. Deti sa mohli vyšantiť na trampoline, odrážadlach, pri kreslení či loptových hrách. Mali i veľkí sa ďalej mali možnosť povoziť na koniku, vyskúšať si streľbu zo vzduchovky a množstvo ďalších zaujímavých atrakcií.

Toto pekné podujatie sa teší stále väčšej obľube a tak dúfame, že sa v hojnom počte stretneme o rok znova.

J. Horečný

JARNÁ BRIGÁDA NA BARINE

Dňa 20.aprila 2013 sa o 17-tej stretla skupinka 18-tich upratovania chtivých ľudí a v príjemnej atmosfére sa postarali o skrášlenie Bariny - "námesťia" Zabudišovej :-). Na konci brigády nesmelo chýbať ani občerstvenie, ktoré malo veľký úspech. Všetkým zúčastneným ešte raz ĎAKUJEME

J. Horečná

Čaba cup 2013

Dňa 02. 3.2013 OŠK Bošáca s podporou Čaba bar Bošáca organizoval 3. ročník halového futbalového turnaja Čaba Cup starších žiakov za účasti družstiev: Bošáca, Selec, Melčice Lieskové, Žemianske Podhradie, Beckov, Ivanovce a Moravské Lieskové.

Turnaj slávnostne otvoril starosta Obce Bošáca Mgr. Daniel Juráček a mužstvá sa mohli pustiť do bojov o krásne poháre.

Hralo sa každý s každým po 15 minút, takže mladí futbalisti si zahráli dosytost. Najlepší zápas videli pritomní diváci medzi učastníkmi I. triedy, domácej Bošáce a žiakov zo Seleca, ktorí rozhodol o tom, že pohár pre víťaza ostal doma v Bošáci, keď sa skôr prelievalo z jednej strany na druhú a víťazný gól na 4:3 domáci strelili v posledných sekundách zápasu.

Prijemným prekvapením boli výkony dievčat, ktoré nastúpili vo viacerých mužstvách (Bošáca, Beckov, Selec, Z. Podhradie), a ktoré svojimi hermnymi činnosťami neraz predčili svojich rovesníkov – chlapcov.

Každe mužstvo dostalo pekné diplomy a prve tri mužstvá hodnotne poháre. Ocenení boli i najlepší jednotlivci – brankár Patrik Masár z Ivanoviec, hráč Jakub Dohňanský zo Seleca, najlepšou hráčkou Dominika

6. ROČNÍK HALOVÉHO FUTBALOVÉHO TURNAJA DORASTENCOV

Dňa 09.02.2013 OŠK Bošáca organizoval pod záštitou starostu obce Bošáca 6. ročník Halového futbalového turnaja dorastencov za účasti družstiev z Bošáce (V. liga), Drietomy (V. liga), Starej Turej (V. liga) a Častkovce (Majstrovstvá oblasti Trenčín).

Turnaj slávnostne otvoril tajomník VV OŠK a zároveň tréner domácich Bc. Jozef Mihala a potom si to jednotlivé mužstvá „rozdali“ na bošáckej palubovej. Turnaj sa hral systémom každý s každým, jeden zápas trval 25 minút. Jednotlivé zápasy mali veľmi dobrú úroveň a pre hráčov bol tento turnaj určite prijemným sprievodom zimnej prípravy.

Dediková z Beckova a najlepším strecom so 14-timi gólmami bol hráč domáceho OŠK Bošáca Vojtech Brezovák.

Poradie:

1. Bošáca
2. Selec
3. Beckov
4. Žemianske Podhradie
5. Melčice Lieskové
6. Moravské Lieskové
7. Ivanovce

Rozhodecovia turnaja boli hráči OŠK Bošáca Lukáš Figura a Robert Mihala, ktorí rozhodovali všetky zápasy k spokojnosti všetkých zúčastnených.

Pekný pohárc a diplomy, ktoré venoval Čaba bar Bošáca, odovzdal najlepšim mužstvám a jednotlivcom starosta obce Bc. Daniel Juráček a p. Miroslav Papala – Čaba.

Bc. Jozef Mihala, tajomník
VV OŠK Bošáca

Vítaznú trofej získalo družstvo z Drietomy, ktoré nenašlo premožiteľa ani v jednom zápasе a zaslúžene si odnielo trofej pre prvé mužstvo tabuľky. Domáca Bošáca skončila na druhom mieste, keď posledný zápas práve s Drietomou prehrali 2:0, aj keď na víťazstvo v turnaji jej v tomto zápase postačovala remíza.

Výsledky: Bošáca – Častkovce 5:2, Stará Turá – Drietoma 2:7, Bošáca – Stará Turá 12:0, Drietoma – Častkovce 0:0, Stará Turá – Častkovce 4:4, Bošáca – Drietoma 0:2

Konečné poradie:

1. Drietoma	3	2	1	0	9:2	7
2. Bošáca	3	2	0	1	17:4	6
3. Častkovce	3	0	2	0	6:9	2
4. Stará Turá	3	0	1	0	6:23	0

Rozhodecovia turnaja boli mladí hráči dospelých OŠK Bošáca Róbert Mihala a Lukáš Figura, ktorí zvládli rozhodovanie na vysokej úrovni a k spokojnosti všetkých účastníkov.

Zároveň je potrebné podakovať zúčastneným družstvám, ktoré taktiež prispeli k tomu, že v sime Bošáci strávili príjemné sobotné futbalové popoludnie. Ocenení boli najlepší brankár, hráč, ako aj strelec turnaja. Najlepším brankárom bol vyhlásený Michal Omasta z Častkoviec najlepším strecom s troma gólmami bol Jakub Nikodém zo Starej Turej a najlepším hráčom turnaja bol vyhlásený Martin Zámečník z Bošáce. Každé družstvo obdržalo podľa umiestnenia diplom a pekný pohár. Ceny pre mužstvá, ako aj najlepších jednotlivcov odovzdali tajomník VV OŠK Bošáca a tréner domáceho družstva dorastencov Bc. Jozef Mihala, a p. Marián Kopunec, člen VV OŠK Bošáca, ktorý sa taktiež staral o vyhlasovanie a vedenie štatistiky jednotlivých zápasov.

Bc. Jozef Mihala, tajomník VV OŠK Bošáca

OŠK Bošáca smúti

Táto zima bola nielenža nekonečná, ale priniesla i smutné udalosti, ktoré sice patria k životu, ale vždy nás hlboko zasiahnú a nechajú v srdci smútok. Naše rady opustili dlhorocní členovia OŠK Bošáca, pred tým TJ Družstevník, páni Vladimír Kozáček, Ján Hodál a Jozef Bero. Všetkým rodinným príslušníkom vyjadrujeme úprimnú sústrast' a zosnulým posledné veľké ĎAKUJEME za Vašu vykonanú prácu v prospech športu v Bošáci.

Navždy ostanete v našich spomienkach.
Čest' Vašej pamiatke

VV OŠK Bošáca

3. ročník Trojkráľového futbalového turnaja

Už tretí ročník trojkráľového futbalového turnaja sa konal v športovej hale pri ZŠ v Bošáci. A už tradične mal vysokú športovú a samozrejme aj spoločenskú úroveň, kde o dobrý šport, či skvelú zábavu nebola žiadna nádza.

Tento rok sa turnaja zúčastnilo deväť mužstiev, čo predstavovalo 76 hráčov. Mužstvá boli ťrebovaním tesne pred začiatkom turnaja rozdelené do dvoch skupín.

A skupina: 5 mužstiev

ČABA team: Zahradský Igor, Papala Miroslav, Podolan Jozef, Miklánек Michal, Tinka Miroslav, Staňák Dušan, Papala Jakub, Brezovák Marek, Švehla Miro, Havíerník Martin.

DREAM team: Vavro Dominik, Helík Dušan, Figura Lukáš, Jakubík Dominik, Kozic Lukáš

ABSTINENTI: Paul Lukáš, Gabriš Richard, Vavro Matúš, Dendis Vladimír, Zámečník Martin, Samotný Lukáš, Zámečník Marcel, Ochodnický Tomáš.

COMTEC: Ochodnický Peter/Džibas/, Otiepka Martin, Kaššovic Ján, Toth Vladimír, Madara Ján, Ostrovský Martin, Juráček Daniel.

STARÍ PÁNI: Kochan Peter, Kaššovic Ján, Mizerák Pavol, Vajda Branislav, Helík Roman, Turánek Dušan, Zámečník Miroslav, Figura Vladimír st., Vavro Ján

B skupina: 4 mužstvá

SSIC NEAPOL: Stacho Patrik, Ševčík Marek, Ševčík Peter, Sta-

cho Martin, Stacho Peter, Kopunec Martin, Brezovák Štefan, Horčičák Lukáš, Fekete Miroslav

M I H A L A
team: Ko-
pu ne c

Marián ml., Mihala Jozef st., Mihala Jozef ml., Mihala Róbert, Mihala Patrik, Katrinec Matúš, Horváth Juraj, Dlhý Patrik, Kochan Martin

SLAVOJ: Kerak Radoslav, Šimko Lukáš, Vavro Šimon, Svoboda Marek Zámečník Matej, Samotný Rastislav, Kusenda Milan, Jurčák Matej

LEGIONÁRI: Helík Pavol, Benko Radoslav, Hodál Juraj,

Žembera Dávid, Janega Tomáš, Helík Martin, Adamat' Martin, Figura Vladimír ml., Ochodnický Lukáš

Výsledky zápasov v skupinách. Každý zápas sa hral 15 minút.

A- skupina: Čaba – Dream 1:5, Čaba – Abstinenti 0 : 5, Čaba – Comtec 1 : 10, Čaba – Starí páni 1 : 6,

Dream – Abstinenti 3 : 2, Dream – Comtec 2 : 4, Dream – Starí páni 1 : 3, Abstinenti – Comtec 4 : 3, Abstinenti – Starí páni 1 : 3, Comtec – Starí páni 2 : 3

B- skupina: SSC Neapol – Mihala team 0 : 4, SSC Neapol – Slavoj 1 : 0, SSC Neapol – Legionári 5 : 2,

Mihala team – Slavoj 3 : 1, Mihala team – Legionári 3 : 0, Slavoj – Legionári 5 : 0

Po odohráti všetkých zápasov v skupinách bolo poradie mužstiev v skupinách nasledovné:

A – skupina:

1. St. páni	15 : 4	12
2. Comtec	19 : 10	6
3. Abstinenti	12 : 9	6
4. Dream team	11 : 10	6
5. Čaba team	3 : 26	0

B – skupina:

1. Mihala team	10 : 1	9
2. SSC Neapol	6 : 6	6
3. Slavoj	7 : 3	3
4. Legionári	2 : 13	0

O celkové 3. miesto v turnaji hrali mužstvá ktoré sa umiestnili v skupinových tabuľkách na druhých miestach:

Comtec – SSC Neapol 6 : 4

O víťazovi turnaja rozhodol finálový zápas, ktorý hrali hrali víťazi skupín:

Mihala team – Starí páni 2 : 1

Konečné poradie 3. ročníka trojkráľového turnaja bolo teda nasledovné:

1. MIHALA team
2. STARÍ PÁNI
3. COMTEC
4. SSIC NEAPOL
5. ABSTINENTI
6. DREAM team
7. SLAVOJ
8. LEGIONÁRI
9. ČABA team

K hladkému priebehu turnaja prispel svojim výkonom i rozhodca turnaja pán Ján Stacho, ako aj všetci, čo sa podielali na organizovaní tohto športového podujatia.

Bc. Jozef Mihala,
Marián Kopunec

S úctou pani Žofii Václavovej

Moje spomienky sú spojené s knižnicou. Siahajú do detsvta, keď ma tam moja kamarátka Anička uviedla po prvý krát. To, ako na mňa zapôsobila sa nedá inak nazvať ako „eufória“. Knižnica bola na Obecnom úrade v dnešnej zasadačke.

Vtedy som si vypožičala knihy, ale len ľažko som ich vracala naspäť. Samozrejme, nemala som vyuvinutý zmysel pre povinnosť, preto to išlo ľažko. Ale našťastie v knižnici pracovala pani Žofia Václavová. Tá pomaly, ale iste bdelala nad mojou neporiadnosťou. Neviem ako dosiahla to, že som sa nielen do knižnice znova vrátila s knihami, ba vždy som si aj nové a nové vypožičiavala. Ba dokonca som ich aj prečítala.

A tak pomaly a iste vznikalo medzi mnou, knižnicou a pani Václavovou vzácné puto. Len ona ma naučila vychutnať si pôžitok z čítania, pohrižiť sa do deja a blúdiť s fantáziou bez hraníc.

Ach, kde mladosti čas!

Nuž, ale ten sa nezastavi! A ja sa dnes márne snažím nadviazať na starú dobrú tradíciu.

Stačilo zavolať pani Václavovej, nadiktoval titulok, alebo tému o ktorú som mala záujem a keď som prišla, knihy ma už čakali pripravené. Dnes si ich zdľavo vyhladávam po regáloch sama. Bývalá knihovnička za tie roky, poznala všetky knihy čo poníkala a dovolím si tvrdiť, že nebolo takej, ktorú by neprečítala. Často, skôr ako mi knihu odporučila, sa rozhovorila o spisovateľovi, žánri či obsahu knihy a ja som mala dojem, že si domov nesiem piateľa o ktorom sa chcem dozvedieť viac.

Pani Žofia Václavová, mala knihovníctvo v krvi! Knižnica bol jej svet, jej život! A nie len to!

Bola všeestranné aktívna.

V knižnici sa stretávali dôchodcovia. Preto im vytvorila podmienky, vyčarila príjemnú atmosféru a oni sa tam radi stretávali. Pani Žofka varila kávičku, čaj. Skratka milá hostiteľka. Vedľa nejedna babička si „pojala“ so sebou

vnučku, vnučku. Pani Václavová sa oň postarala. Detský kútik čakal na nového čitateľa. Ponúkla mu zaujímavú knížku, aby mu ušiel čas. A keď prišiel nabudúce, ukázala mu ďalšiu. Ak sa mu zapáčila požičala mu ju domov. A tak si pomaly vychovávala nových čitateľov. Otvárala im dvere do krajin rozprávok.

Dnes majú dôchodcovia svoju miestnosť, kávičku si uvaria sami.

V knižnici sa dobre cítili aj Matica Slovenská a iné organizácie, ktoré svoje schôdze sústredili sem.

Pani Václavová ich srdcne vítal a tešila sa z ich návštavy. Samozrejme vedela komu tak mimochodom, akú zaujímavú knihu ponúknut. A tak počet čitateľov rástol pomaly, ne-násilne.

Jej vnimavá citlivá povaha dobre odhadla svojho klienta.

Bola nepostrádatelná tuším v každej dedinskej organizácii. Húževnatá pracovala, kým jej sily stačili.

Len nedávno sa odobrala na zaslúžený odpočinok, ale dlho si ho neužívala.

Hovorí sa, že každý človek je nahraditeľný. To je pravda, ale nie v prípade pani Žofie!

So vzácnym človekom sa ľažko lúčiť!

A rozlúčiť sme sa museli!

Naliehavo ju potrebovali v nebeskej knižnici, tak sa odobrala.

Odišla tiško, z nenazdania. Skromne, po tichu, tak ako žila. Dnes za ňou smútime všetci. Celá kultúrna obec v Bošáci.

Mne už iné nezostáva len, ak sa na nás z tej rajskej riše divate, Vám pani Žofia Václavová podákovat za tie roky, ktoré ste nám venovali.

Za Vás citlivý, ľudský prístup, ktorý človeku vždy pohladil dušu.

Za jemný humor, ktorým ste nás oblažovali.

Za čisté piateľstvo, za ktorým teraz želieme.

Zostali ste v našich spomienkach!

Čest' Vašej pamiatke!"

P.S. „Pani Žofia Václavová, cnie sa mi za Vami!“

Jarmila Mináriková.

na jar v roku 2011 zavítali z Rádia Regina a natáčali reláciu Zvony nad krajinou, ochotne sa zapojila a zaspomínať si na tradície a zvyky v našej obci.

Odišla navždy spomedzi nás, no v srdciach svojich najbližších ostáva naveky. Čest' jej pamiatke.

Obecný úrad Bošáca

Navždy odišla najstaršia občianka našej obce

Dňa 22. marca 2013 zomrela najstaršia občianka našej obce pani Paulína Nadľová, ktorá sa dožila 99 rokov. Pochádzala z miestnej časti obce Jazerá. Vychovala sedem detí, posledné roky života bývala u dcéry v Bošáci. Vždy sa zaujímalá o dianie v obci, rada čítala noviny a časopisy. Keď do našej obce

NAŠI JUBILANTI**92 rokov**

Horečná Anna

Bošáca

91 rokovJaroslav Ochodnický
Ján DýmZ. Podhradie
Z. Podhradie**85 rokov**Paučinová Aurélia
Ondrášek Vladimír
Mičkovic Pavol
Mária JurikováBošáca
Bošáca
Bošáca
Z. Podhradie**80 rokov**Martáková Štefánia
Pevný Pavol
Janegová Mária
Božena MažárováBošáca
Bošáca
Bošáca
Z. Podhradie**75 rokov**Anna Lieskovská
Branislav Václav
Mária ZámečníkováZ. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie**70 rokov**

Kukuča Jozef

Bošáca

65 rokovEmilia Hoferková
Vlasta Kaššovicová, MUDr.
Ema Kašparová
Ol'ga Pevná
Anna Berová
Slávka Daranská
Anna FraňováZ. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie**60 rokov**Kozic Milan
Minářec Karol
Mičová Anna
Popovičová Ludmila
Dubnička Pavol
Peter Tulis
Emília Zámečníková
Stanislav Hrabina
Michal Janega
Pavol Sesták
Anna MartákováBošáca
Bošáca
Bošáca
Bošáca
Bošáca
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie
Z. Podhradie**NARODILI SA:**

Breznická Natália	Bošáca
Legeň Lukáš Mário	Bošáca
Dubnička Samuel	Bošáca

MANŽELSTVO UZAVRELI:

Madila Ján	+	Kusendová Vladimíra
Čišo Tomáš	+	Balážová Michaela
Ochodnický Peter	+	Janegová Tatiana
Mgr. Róbert Ďuriš	+	Mgr. Slimáková Lucia
Kochan Martin		Sochová Iveta
Fejfar Lukáš	+	Vavrová Petra

NAVŽDY NÁS OPUSTILI:

Adam Dým	Zem. Podhradie
Jozef Bero	Zem. Podhradie
Pavol Petruš	Zem. Podhradie
Fürstenzeller František	Bošáca
Malecová Terézia	Bošáca
Kozáček Adam	Bošáca
Václavová Žofia	Bošáca
Benko Peter	Bošáca
Stacho Ján	Bošáca
Kozáček Vladimír	Bošáca
Kaššovicová Anna	Bošáca
Hodál Ján	Bošáca
Nad'ová Pavlína	Bošáca
Kozáčková Marta	Bošáca
Mihalová Eva	Bošáca
Kusendová Helena	Bošáca